

מועצה מקומית אורנית

פרוטוקול ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 42

מיום ראשון, ג' בתמוז תשפ"א, 13.06.21

מועצה מקומית אורנית
ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 42
מיום ראשון, ג' בתמוז תשפ"א, 13.06.21

<u>משתתפים:</u>		
מר ניר ברטל	-	ראש המועצה
גב' צדוק תמר	-	חברת מועצה
מר אודי וילד	-	חבר מועצה
גב' אורנה רייטר	-	חברת מועצה
מר אלעד כהן	-	חבר מועצה
מר דורון טישלר	-	חבר מועצה
מר בועז בגריש	-	חבר מועצה
מר דוד כץ	-	חבר מועצה
גב' אביבית אבורוס	-	חברת מועצה
<u>מוזמנים:</u>		
מר שלמה אפרתי	-	מנכ"ל המועצה
מר יוסף הדרי	-	גזבר המועצה
מר עידו צ'פניק	-	נציג משרד הפנים

על סדר היום:

1. אישור תקציב המועצה לשנת 2021.

(1) אישור תקציב המועצה לשנת 2021.

מר ניר ברטל: ערב טוב. אנחנו מתחילים ישיבת מועצה 42. סך הכל במליאה הזאת או במועצה הזאת. ישיבת תקציב החמישית שקבענו, השנייה שמתקיימת. עשינו ישיבה אחת בינואר. ונקבעו עוד שלוש ישיבות שלא התקיימו בשבועיים האחרונים. ואנחנו עכשיו בישיבה החמישית שנקבעה. בעקבות הישיבה בינואר ועוד קצת שיחות, מיילים, גיבשנו טיוטת תקציב מעודכנת, שנשלחה לפני שבועיים וחצי. הופצה. העלינו אותה גם לאתר של המועצה ואנחנו כאן בשביל לאשר או לדון בטיוטה המעודכנת.

לפני שנתחיל בדיון על התקציב, נמצא איתנו עידו צ'פניק, ממושרד הפנים, שביקש להגיע לישיבה ולהגיד כמה דברים בהתחלה. אז בבקשה, עידו.

מר עידו צ'פניק: כמו שניר אמר, אני עידו צ'פניק. ... מקומי, מחוז יהודה ושומרון. אחראי על כל הרשויות בתוכניות סיוע במחוז, שבתוכנית התייעלות ותוכנית הבראה. בדרך לשם, בדרך לפיזור וכו'.

גב' אורנה רייטר: אין שידור. זה אמור להיות משודר בלייב, אין שידור.

מר ניר ברטל: רגע, נחכה שהוא יודא את זה.

מר עידו צ'פניק: היינו לפני עשרה ימים בערך, היתה לנו ישיבה במטה של משרד הפנים, אני אשתף אתכם ככה, מה שאנחנו קוראים שולחן ניתוחים. אחת לתקופה אנחנו יושבים כל המחוזות, הממונים, הסגנים, עם מנכ"ל משרד הפנים, הצוות המקצועי, אגף תקציבים וכו'. ודנים

ברשויות שהמחוזות חושבים ששם האורות לא אדומים אלא בוהקים וצריך, אין ברירה, אלא באמת לטפל בהם יותר לעומק ולהציף את הבעיות.

יחד עם רשויות מהפזורה הבדואית, רשויות עם חקירות של משטרה, עם ואקום מנהיגותי, ועוד כהנה וכהנה רשויות עם קשיים אמיתיים, למרבה המבוכה הבאנו את אורנית, הרשות היחידה שהיתה שם אני חושב מעל סוציו 4. והאמת היא לא מאוד מכבד. הסברנו שיש בעיה. מודה שלא ידענו להגיד באמת עד הסוף מה הבעיה. למה אי אפשר לאשר תקציב כבר חודש יוני? אני מזכיר בהקשר הזה שהחוק מחייב את המועצה לאשר תקציב עד 31.12 לפני תחילת שנת הכספים. אנחנו יודעים שיש מין מנהג כזה שככה קצת למרוח וקצת להמשיך, לשחק את המשחק הזה של השוליים, מהרגע שזה לא חוקי עד הרגע -

מר ניר ברטל: היה לנו גזבר שביקש להמתין לו.

מר עידו צ'פניק: כן, אני יודע. אבל יש הרבה רשויות שעד הפעלת הסנקציות, וזה עוד סוחבים ככה בתחום האפור עוד טיפונת, ואנחנו, בניגוד למה שאולי חושבים, לא אוהבים להתערב בדמוקרטיה המקומית. אין לנו עניין לנהל 257 רשויות מקומיות. אנחנו לא יותר טובים מזה מכס. היום בכלל אנחנו בתפיסה שכל אחד יעשה מה שטוב בו. ... המחוזות יהיו מול הרשויות, הרשויות ינהלו את עצמן. אבל במקרים שאין ברירה אנחנו נאלצים להתערב. ושוב, אנחנו עושים את זה פחות טוב. אין לנו מושג באמת מה הדברים שחשובים פה יותר, ומה המחירים של ויתורים לתושבים, לקבוצות כאלה או אחרות. אנחנו לא מכירים את הדי.אנ.איי של היישוב כמו ההנהגה המקומית. ולכן אנחנו עושים את זה רק במקומות שאין ברירה. ואם נידרש, אנחנו נעשה את זה גם כאן ואני מקווה שלא נגיע לזה.

יש לחברי מועצה שלוש אפשרויות לפי החוק, כשראש מועצה הביא תקציב שהכין הגזבר. אפשרות אחת לאשר את התקציב. אפשרות שנייה להתנגד לו במלואו. אפשרות שלישית לאשר אותו בשינויים.

על פי רוב מאשרים את התקציב כפי שהוא, כי את הדיונים המוקדמים עושים כבר לפני. מגיעים לנוסח מוסכם עד 31.12 או בסמוך לכך. יש מקומות שמאשרים בשינויים, בעיקר במקומות שיש מועצות לעומתיות, שבהם אנחנו בוחנים, אבל במקום להשקיע בבריכה 100,000 שקל אנחנו מעדיפים להשקיע בעוד כביש או כיכר או להיפך. אז אנחנו מבקשים לאשר, כשבסעיף הזה, במקום 300 יהיה רשום 200. בסעיף ההוא, ייכנס סעיף חדש עם 100,000 או דברים מהסוג הזה. שוב, בתקציב של אורנית בסך הכל הוא כ-60 מיליון שקלים.

מר ניר ברטל: 63, 64 מיליון.

מר עידו צ'פניק: התקציב המאושר האחרון הוא 58. זה משהו כמעט, רובו סעיפים קשיחים. כלומר לא רק אצלכם. אבל ברוב המקומות זה ככה. למעט המקומות שמצבם הכלכלי מאפשר להם, עם אזורי תעשייה וכו'. כלומר באמת יכולת להתווכח ולריב היא די מוגבלת. אנחנו לא מזלזלים. יש דברים שחשובים, גם בכספים קטנים. אשפה צריך לפנות. אפשר להחליט שמפנים פעם פחות, פעם יותר בשבוע. משכורות צריך לשלם. אפשר לא לקלוט עובד חדש או כן לקלוט. אבל בסך הכל אין הרבה גמישות.

יש הרבה הוצאות שהן על פי חוק. השמות, ברווחה וכו'. הגזבר מכיר את זה. אז את המעט שנשאר גמיש, את הזה אנחנו ננסה למקד היום ולהבין מה באמת יש לנו ויכוח עליו, ולראות איך אפשר להתכנס ליישור קו עם הוראות החוק ולאשר תקציב, עם שינויים כאלה ואחרים, במידת הצורך. ואם נדרש עוד מידע, אז כמובן שיסופק המידע, למרות שבחודשים נדמה לי שכבר מי שרצה לקבל מידע, כבר היה יכול לקבל אותו. וחברי המועצה יודעים לפנות למשרד הפנים כשהם מבקשים מידע ולא מקבלים. לא קיבלנו פניות כאלה. אני מניח שאו שלא היו פניות או שהתקבלו תשובות. מותר שיהיו ויכוחים. הייתי שמח היום ללמוד על מה באמת הויכוח.

שתי הערות אחרונות. קודם כל שיהיה ברור שהכל בסוף זה מקופת הציבור, על חשבון הציבור

ולטובת הציבור. כלומר אם מוותרים על בריכה בשביל חוגים, זה לטובתו ועל חשבוננו. אי אפשר, אין פה שום החלטה שהממשל האמריקאי יעניק פה כסף או שזה על חשבון מועצה מקומית אחרת. בסוף מעבר לפופוליזם, יש פה עניין של קווי מדיניות וזה לגיטימי להגיד 'חשוב לי יותר רווחה מחינוך' או להיפך. אירועי ספורט או אירועי תרבות אחרים, זה בוודאי לגיטימי. אבל כל הצעה צריכה להיות מנגד גם להציג את האלטרנטיבה. אני כלכלן בא מהעולם הזה. כל האלטרנטיבות, מישהו רוצה להוסיף משהו לטובת משהו, צריך לראות מאיפה הוא מביא את המקור. או שהוא מעלה את צד המקורות דרך ארנונה, אגרות וכו'. או שהוא מוותר על הוצאה אחרת. לבוא ולהגיד 'אני רוצה להוסיף עוד סכום למשהו, תמצאו מאיפה', זו לא הוצאה שאפשר לדון בה באמת. המדיניות צריכה להיות סדורה.

אפשר כמובן, בשביל לגבש את זה, לשאול שאלות ולקבל תשובות. ושוב, בעולם האלטרנטיבות צריך לקחת בחשבון שאם התקציב האחרון שאישרתם מסתכם ב-58 מיליון, אז זה מה שאתם יכולים להוציא. 1/12 מהסכום הזה בכל חודש. אתם לא יכולים להגיע למה שעשיתם בשנת 2020, 64 מיליון. זה אומר שאם אתם לא מעבירים תקציב מעבר לשאלה של פיזור וכו', בעצם זה כמו לאשר קיצוץ של 5.5 מיליון. אז גם זה דבר שצריך להחליט בדיוק מאיפה ועל חשבון מה זה מגיע. כל הדברים הנוספים, כמו ברירת מחדל, מה שאישרתם.

כל הדברים הנוספים שהיו ב-20, ולא היו צריכים להיות, אני אומר בסוגריים, לא יוכלו להיות השנה. ואנחנו כבר חצי מזה, אני מניח, כבר הוצאנו. אז כל הקיצוץ יהיה בחצי השני. אז יהיה כואב שבעתיים. זה דבר שצריך לקחת בחשבון. אני בדרך לפה שמעתי שכנראה הולכת להיות פה גם ממשלה. זה אומר שכנראה גם יהיה תקציב מדינה. זה אומר שכל המגבלות על הפעלת סנקציות יוסרו. והמדיניות של הנהלת משרד הפנים, כפי שבאה לידי ביטוי על שולחן הניתוחים שעשינו, היא להשאיר שולחן נקי. מה שצריך לפזר מפזרים, לא סוחבים ולא כלום. מה שלא, לא. ולא משאירים דברים להנהגה החדשה. עד כמה שאפשר. אז נראה שזה הולך להתאפשר. ואני מקווה שלא נגיע לשם. קחו בחשבון, אני לא יודע מה ילד יום. הסטטיסטיקה מראה שברוב המקרים חברי מועצה הולכים

וראש מועצה נשאר. יכול להיות שפה זה יהיה אחרת, יכול להיות שזה הפוך. גם מצבים כאלה יש. יש מצבים שכולם הולכים. אז מי שבונה על זה, אני אומר כאחד שישב קדנציה שלמה, חבר ועדה ממונה ברשות מקומית, שחשבו שאם לא יעבירו תקציב יהיו בחירות חדשות וכולם הולכים וכל מיני פנטזיות היו להם. ישבתי אני ועוד סגן במחוז אחר, ועדה ממונה יחד עם ראש מועצה, שזכה במפעל הפיס. קדנציה שלמה נטו עבודה.

אני אומר את האמת. אנחנו אפשרנו לדברים לעבוד, מבחינת ועדות וכו'. לא הכתבנו לו אם לסלול את הכביש הזה או את הכביש ההוא. כי אנחנו לא דרג נבחר, מבחינתנו זה היינו הך. אנחנו לא מכירים את הרחובות, את הכבישים, את האירועים. או כמה חשוב לוותר על הצופים או לתמוך בו. לנו אין מושג. הוא הנבחר היחידי ובהיבטים האלה לא התערבנו. זה לא חלילה איום. כלומר אני לא יודע מה יהיה. רק צריך לקחת בחשבון שכל ההתנהלות שהיתה עד היום, תיבחן ביחד עם ההתנהלות שתהיה גם מעתה עד שנשב ונדון אם מפזרים או לא במידה והתקציב לא יעבור. אז זהו, אז אני אהיה פה אתכם. כמו שהסבלנות שלי תאפשר. ואנסה להתערב כמה שפחות, אבל כשאין ברירה אני אתערב גם כן ואשאל ואמקד.

שוב, יש לדיונים האלה בדרך כלל נטייה ללכת לכיוון של לעשות ועדת חקירה כבר עכשיו. ביקשנו, לא קיבלנו, שאלנו, הוא לא אמר, אמרו כמה ולמה ולא. הסתירו. ובכלל ההוא היה לא תקין. ובקדנציה הקודמת. אנחנו לא במשחק הזה כרגע. אנחנו נהיה ממוקדים בתקציב ובמה שמאפשר להעביר את התקציב ובמה שמכביד ומונע. נהיה ממוקדים עד כמה שפוליטיקאים יכולים. וזהו. שיהיה בהצלחה.

עידו, תודה. אתה נשאר איתנו, נכון?

מר ניר ברטל:

כן.

מר עידו צ'פניק:

כמה שיצליח לסבול.

דובר:

כמה שיש לו סבלנות. הוא צריך הרבה.

מר ניר ברטל:

יום ראשון האחרון חזרתי מקרית ארבע ברבע לשתיים בלילה. יש לי

מר עידו צ'פניק:

סבלנות.

טוב, אז לאחר ארבעה חודשים מהפגישה הראשונה שהיתה פה,

גב' אורנה רייטר:

שהיא היתה בסוף חודש ינואר,

אני כבר שכחתי את שמך, סליחה.

מר עידו צ'פניק:

אורנה רייטר. לאחר ארבעה חודשים קיבלנו טיוטת תקציב

גב' אורנה רייטר:

ובמירכאות מותאמת, פחות או יותר למה שאמרנו, אבל לא באמת מותאמת. הקבצים הגיעו סגורים.

אי אפשר היה לזהות מגמות. אי אפשר היה לעשות סיכומים. פנייה שלי למנכ"ל במייל, בעצם זה היה

מייל reply all, לקבל את הקבצים שוב פתוחים ולקבל נתונים על תקציב 2020 בא'1 ואם אני לא

טועה גם בא'2, לא נענתה. וזה מה שגרם לנו, שאנחנו אנשים עובדים ומתנדבים, לנסות לנחש. אז אני

אתחיל מהניחושים.

רגע, ... לשאול את המנכ"ל מה היה הקושי?

מר עידו צ'פניק:

סליחה, היתה לי פגישה, לי ולתמר היתה פגישה עם הגזבר. שלא

גב' אורנה רייטר:

יצאה לפועל, בגלל שנאסר עליו להיפגש איתנו. זה חשוב להבין.

מר ניר ברטל: אני מענה. אקסל, אפשר לעשות קופי פייסט ולעבוד עליהם. לקבל

קובץ ... גיליון פתוח ואפשר לעבוד עליו. אין פה שום קושי לעשות את זה.

מר בועז בגריש: למה לא קיבלנו את זה פתוח?

מר אלעד כהן: אבל מבקשים ממך, מה הבעיה לשחרר?

מר יוסף הדרי: מה הבעיה לעשות ...

מר בועז בגריש: למה אתה לא אפשרת לנו להיפגש עם חברי מועצה? אם צריך עכשיו

שמשרד הפנים יבין, אין לי בעיה, אבל אני רק רוצה בסופו של דבר לבוא ולהגיד 'אפשר לעשות', למה
אי אפשר היה לשלוח את זה? למה אנחנו צריכים להתחנן?

מר ניר ברטל: אתם לא צריכים להתחנן.

מר בועז בגריש: אורנה, תמשיכי.

גב' אורנה רייטר: אוקיי, סליחה. דבר נוסף, יש לי שאלה. כשאנחנו אישרנו את תקציב

2020,

מר ניר ברטל: חבריה, אני מבקש לא להפריע.

גב' אורנה רייטר: כשאנחנו אישרנו את תקציב 2020 בסך 58,314,000 ידענו שאישרנו

תקציב וזה התקציב. בגיליון בינואר לא היה רישום ביצוע. בגיליון שקיבלנו עכשיו רשום ביצוע של 2020. והביצוע של 2020 זה 63,973. אז עכשיו, אתה יודע, וזה אני אקרא פה איזה קטע מהישיבה, כי בישיבה ראש המועצה אמר: 'כשאתה לא מעביר תקציב, אתה עובד לפי 1/12'. זאת אומרת 58 מיליון ש"ח, כמו שאתה ציינת כרגע. וזה לאשר או להמשיך לעבוד עם 58 מיליון ש"ח ולהתנגד לתקציב של 60,600. אחרי ארבעה חודשים נולדו עוד שלושה מיליון לתקציב החדש. אבל אני כרגע ב-2020. אם אנחנו מאשרים סכום מסוים, איך זה קורה שהסכום המוצע בפועל הוא עוד 5.6 מיליון? שלא היה שום אישור לשינוי התקציב במהלך 2020? זאת אומרת אך זה קורה? למה אנחנו בכלל יושבים פה ומאשרים? זאת אומרת, אם עכשיו אנחנו נאשר את ה-63,700, זה יכול להגיע ל-70, באופן יחסי? אני אשמח לשמוע תשובה. נמשיך הלאה.

מר אלעד כהן: רק להדגיש. לא נעשה פה הליך של תקציב מתוקן.

גב' אורנה רייטר: הרי אמורים כל רבעון להעלות את הדברים. להעלות ולהראות לנו דוחות. דוחות כוח אדם, דוחות תקציביים. זה לא קורה. גם לא קורה השנה.

גב' צדוק תמר: העובדה שהדבר הזה חוזר על עצמו בין תקציב ינואר לבין טיוטת תקציב ינואר לטייטה הנוכחית, יש עלייה של 3 מיליון. מ-60 ל-63. אנחנו מבינים שיש כאן איזושהי מגמה של הערכת חסר שייתכן שהיא מכוונת כי זה נראה כמו דפוס. כי גם בשנה שעברה אישרנו תקציב בחסר, שצמח ב-10%. 10% של המועצה כאן לא היתה שליטה לאן הלכו הכספים האלה. שום אישור, שום כלום. ועכשיו אנחנו בדיוק באותה מציאות. זה פשוט לשים את זה על השולחן.

מר עידו צ'פניק: מה שאני יכול להגיד זה, בראייה רחבה של תקציבים, כל הרשויות במחוז, יש אני ויש, אני לא בא לסנגר. מה שהמועצה מאשרת זה מה שצריך להוציא. על פי רוב,

יהודה ושומרון במיוחד, כל מועצה, במיוחד יהודה ושומרון, ... בעיקר בסוף השנה. ... ג' ד'.

גב' צדוק תמר: אנחנו שמחים לזה, אבל זה צריך לעבור אישור. ...

מר אלעד כהן: ב-2019 עשו את זה. ב-2020 לא עשו את זה. וזה לא בסדר.

מר עידו צ'פניק: כן, ברור. אנחנו יודעים. זה לא עניין של הערכת חסר. משרד הפנים

לא מאפשר לכל מיני דברים לא בטוחים להיות ... יותר דברים לא בטוחים משאר הארץ.

גב' צדוק תמר: מה המנגנון לאשר את זה? בעצם מה המנגנון שתהיה לנו בקרה על

100% מהתקציב ולא על 90%? מה המנגנון הבקרה שיש על העלייה הזאת? כי שנת 2020 מאחורינו ולא היתה לנו שום בקרה על 10% מהתקציב השוטף. שאלה. מה המנגנון?

גב' אורנה רייטר: לא, זה לא תשובות. זה אופן ההתנהלות. אוקיי, תשובות עכשיו לא

יעזרו. דבר ראשון, השאלה שאני הייתי רוצה להעלות, זה בעצם לאן הלכו 5.6 מיליון שקלים ב-2020? אין לנו מושג ירוק לאן הלכו. תקציב 2021. קיבלנו את הקבצים, ושוב אני אומרת. קיבלנו אותם קבצים סגורים. נכון, אפשר להעתיק. העתקה יוצרת שיבושים ועושה מורכבויות. אפשר היה גם להעביר לנו את זה פתוח. ושוב, אני חוזרת שהיתה, קבענו פגישה עם הגזבר, שלא התקיימה. ושאנחנו מסתכלות על תקציב 2021, ליבנו נחמץ. הוצאות הנהלה וכוח אדם גדלות משמעותית מתקציב 20. בביטחון, כמו בכל שנה, אין שימוש מלא בהכנסות השייכות לבטחון.. הגדילו לעשות, וזו היתה גם הטענה בינואר, הגדילו לעשות והעלו את תקציב הביטחון, אבל במה העלו? הורידו מתקציב הביטחון את חלק מהשכירות שהמועצה שוכרת. לא יודעת אם זה תקין.

זה יצר איזון ...

גב' צדוק תמר:

זה יצר סוג של איזון,

גב' אורנה רייטר:

מה שלא נעשה בשנים עברו, כן, עידו? זה לא שזה הופיעו כל הזמן. זה

מר אלעד כהן:

לא היה. וכשיש הערה, הוסיפו את זה.

אני כרגע, ממישהו שמסוגל לקרוא את התקציב ... נושא ותיקים. יש

גב' אורנה רייטר:

פה כיתת ותיקים, סכומים לא גבוהים. הותיקים משלמים מכספם סכום. ב-2019 היה רשום הכנסות הוותיקים – 59,000 שקלים. עוד היה רשום הכנסה מהמשרד לאזרחים ותיקים, או שיויון חברתי, אני כבר ... בשמות, עוד 29,000 שקלים. בפועל יצא 74,000 שקלים ... בשנת 20', בתקציב שהוגש ב-20', היה שם צפי הכנסה. בתקציב שהוגש עכשיו אין צפי הכנסה מהוותיקים. מהכסף שלקחו מהאנשים. עכשיו, אני יודעת שלקחו מהאנשים כסף. בתקציב 21' שוב, אין צפי הכנסה.

זה עבר ...

מר עידו צ'פניק:

אני לא רואה את זה. זה רשום 'ההכנסות'. אבל ב-20' זה היה. וב-20'

גב' אורנה רייטר:

עכשיו זה איננו. אז אין. ובכלל, כשאני רואה מ-2019 שלא הוציאו את כל הסכומים, זה מקומם. סוג של מקומם. אוקיי. דבר נוסף, אנקדוטה. כל נושא, דיברו על זה כ... שלנו, גינות שעשועים, פארקים, אין פה כל כך פארקים, גינות ציבוריות, הרחובות, קמלים. ואני במקרה מצליחה לראות שהורידו באחזקת גינות השעשועים 25%. וכנ"ל במים, בהוצאה על המים. בקיצור, שורה תחתונה, התקציב לא משקף, לדעתנו, את רצון וצרכי הציבור. יחד עם זאת, אנחנו מאוד נשמח להעביר את התקציב. ויש לנו דרישות לתיקון. ואני אפרט את הדרישות, כי אני יודעת שבגדול כרגע, כל הסעיפים שיש להם

הכנסות צבועות מתושבים, אגרת שמירה, ותיקים, כל ההכנסות יצאו גם כהוצאות במלואן.

מר יוסף הדרי: אני מנסה להבין. מה זאת אומרת?

גב' אורנה רייטר: יש סכום שנתקבל לביטחון,

מר יוסף הדרי: ארנונה, את לא יכולה ... ארנונה.

מר אלעד כהן: לא, היא מדברת על ביטחון. אגרת שמירה.

גב' אורנה רייטר: אני מדברת על דברים שמעבר לארנונה.

מר יוסף הדרי: אוקיי.

גב' אורנה רייטר: כל הדברים שמעבר לארנונה, דהיינו אגרות שמירה, כל התחום של

ביטחון, דהיינו ותיקים, הולך במלואו לתחום שהוא צריך. לדעתי זה החוק. בנושא של אגרות

שמירה, אסור להשתמש בכסף. דבר נוסף, בתחום הביטחון. יו"ר ועדת ביטחון מודע לכך, הוא יזם,

ואני מאוד שמחה על זה, יש יועץ שעבד על כל נושא תפיסת הביטחון. ממה שאני יודעת, יש לא מעט

נקודות לשיפור בתחום הביטחון. ואני לא רואה שום דבר בתקציב.. עוד יותר מזה. גם בתקציב, אחרי

הערה ואחרי העמסה של מבנה, של שכר דירה, אני עוד רואה שלא כל התקציב הולך לבטחון ...

נושא נוסף, תנועות הנוער. בשנה שעברה הועברו לתנועות הנוער, אני חושבת ש-50,000 שקלים ו-

50,000 שקלים לכל תנועה. בני עקיבא, והצופים. ... הם אמרו לי שקיבלו תמיכות בשנה שעברה. אני

דיברתי עם התנועה. התנועות קיבלו מהמועצה בסוף השנה 50,000 שקלים כל אחת. ופתאום אנחנו

רואים שמסתובבים פה מכתבים, אוי אוי אוי, לא מקבלים כסף, סוגרים את התנועה. תנועת הצופים. ואני שואלת למה לא מעבירים 1/12? זה דבר אחד. וכשאני חושבת על זה, אני חושבת על התב"ר שהועלה בנושא של שיפוצי קיץ, שביניכם היו קריצות ומצמוצים, כן, לא, כן, לא. ואני שואלת את השאלה על השולחן. האם השיפוצי קיץ זה לתת לאותן תנועות נוער עבודה במקום כסף?

מר יוסף הדרי: סליחה, אורנה.

גב' אורנה רייטר: לא, לא, תענה לי בסוף.

מר יוסף הדרי: לא, לא, לא,

גב' אורנה רייטר: אל תגיד לי לא. אני רוצה לסיים. לא, יוסי,

מר יוסף הדרי: סליחה, אורנה. את יודעת שאני לא חוסך בדברים, אבל לא. את

אומרת שהיו קריצות וזה. לא היו שום קריצות. אני עושה את הדברים על השולחן. היתה טענה -

גב' אורנה רייטר: סליחה, סליחה, סליחה.

מר יוסף הדרי: זה אני לא מקבל.

גב' אורנה רייטר: אני מתנצלת על הקריצות. מאה אחוז. אבל היה ביניכם דיבור א-

פורמאלי.

מר יוסף הדרי: כי לא ידענו, אמרנו שצריך לברר את זה. ואמרנו שנברר את זה על השולחן, ולא עשינו שום פוילישטיקים.

גב' אורנה רייטר: אז השאלה שלי כרגע, האם השיפוצי קיץ זה במקום תשלום? שאלה. אני עוד מעט אדע על הסכומים. עוד מעט אני אגדיר את הסכומים שדיברנו עליהם. עוד שאלה, שהיא מאוד משמעותית. גנים ציבוריים מה הם? ב-2019 התקציב היה 510,000 שקלים. ב-2020 – 400. ב-2021 – 300. אני לפי דעתי לא הפכנו להיות איסלנד. ואני רוצה לשאול איך קורה כזה דבר. ודבר נוסף שאני רוצה לגעת בו זה כל הנושא של איכות סביבה. וספציפית, טיפול בשפני הסלע. איכות סביבה זה אחד הנושאים שהכי מטרידים את תושבי היישוב. נושא של שפני הסלע זה דבר שכרגע מתעורר. היו פה פגיעות של שפני הסלע. עד שמקבלים תקציבים מהמשרד לאיכות הסביבה זה לוקח זמן, כי הם מקבלים את התקציבים לפי החולים ולא לפי השפן עצמו. אין תקציב כזה. היה בעבר תקציב כזה. אין כרגע תקציב וצריכים לעשות כמה פעולות מאוד דחופות. ועכשיו אני אגע, דבר ראשון בזה, באיכות הסביבה יש שני נושאים שאחד נמצא באיכות הסביבה, אני לא יודעת למה, ואחד לא נמצא. כל הנושא של הדברת מזיקים, שאני לא כל כך מבינה מה זה הסעיף הזה, חולדות או דברים אחרים. וכל הנושא של רכישת פחים, שנמצא באיכות הסביבה. אז אני באמת פה, אם היתה לנו אפשרות לשבת עם יוסי, זה היה נפתר קודם. עכשיו מבחינת תוספת לתקציב שאנחנו רוצים. או שינוי, בעצם זה שינוי. אלא אם כן יהיו עוד 3 מיליון שיגיעו עוד פעם, ... לכיתת הוותיקים. אני חושבת שהמועצה צריכה לתת מציינג שקל לשקל על הסכומים שמקבלים מהמשרד לאזרחים ותיקים. מהמשרד, סליחה, לשוויון חברתי.

מר ניר ברטל: כמה כסף זה?

גב' אורנה רייטר: 29,000 שקלים.

... חשבון מים?

מר ניר ברטל:

גב' אורנה רייטר: אני עוד מעט אגיד את כל ... ואני אומרת את זה כי מאוד חרה לי שבתקופת הקורונה המשרד העלה את הסכומים ובמרבית המועצות שאני מכירה הרשות השתתפה במשהו. ופה בחרו לעשות שיעור ספורט אחד בשבוע ולא לעשות אותו פעמיים, אלא לעשות יותר ... להכניס את היד לכיס ולהוציא עוד פעם ... זה לא הרבה. נושא של אחזקת גני שעשועים. ראיתי שבתקציב שהוגש בינואר זה היה 120,000 שקלים. זה הורד עכשיו ל-90,000 שקלים. אני חושבת שזה צריך לעלות ל-150, דהיינו 60,000 שקלים. תנועות הנוער – אני חושבת שצריך להקצות להם עוד 50,000 שקלים. שלא יהיה רק 150 כמו שמוצע, אלא 200. מים בגני שעשועים, לחזור מבחינת תקצוב לפחות ל-2020. ואיכות הסביבה בנוסף להדברת מזיקים,

רגע, רגע, אורנה, תסלחי לי רגע אחד.

מר יוסף הדרי:

איפה עצרת?

גב' אורנה רייטר:

אני מים גני שעשועים, 2020.

מר יוסף הדרי:

גב' אורנה רייטר: מים גני שעשועים, נחזור למצב של 2020, של 400 ובאמת להשקות. כי יש מורכבות מאוד גדולה, ואם צריכים לתקן. אני ראיתי שם עלייה של 80,000 שקלים. אבל מה שאני מבינה, זה יותר בקטע של קבלן הגינון. זה מה שהבנתי מהסעיף.

כן, ...

מר יוסף הדרי:

אוקיי. אז לא לשלם לקבלן, אלא להשקות את הגנים.

גב' אורנה רייטר:

הוא מדבר משהו על המימוש של התקציב הזה?

גב' צדוק תמר:

אוקיי, בנושא של המים בגני השעשועים, יש משהו מאוד אבסורדי.

גב' אורנה רייטר:

התקציב ב-2020 היה 400,000, אבל מימשו רק 140,000.

והתוצאות ...

גב' צדוק תמר:

והתוצאות מגיעות. זאת אומרת אנחנו גם חרגנו בתקציב ב-5.6 ולא

גב' אורנה רייטר:

שמנו את זה במקומות שזה צריך להיות. אז זה עוד יותר עצוב. זהו. אני לא דיברתי על נושא החינוך. למרות שגם בנושא החינוך, אנחנו רואים בגדול ירידה בשיעור ההשקעה של המועצה. ואני מדברת על שיעור, לא הנומינאלי. שיעור ההשקעה של המועצה. אוקיי? שזה ... כי סיעת אופק חרטה על דגלה לקדם את נושא החינוך. ... בתקציב הקודם השיעור היה יותר גבוה- התקציב של ינואר. ועכשיו השיעור ירד.

שיעור הכוונה ליחס -

גב' צדוק תמר:

ליחס בין הכנסות משרד החינוך,

גב' אורנה רייטר:

אני אציג את הנתונים.

מר אלעד כהן:

גב' אורנה רייטר: אוקיי. אני סיימתי. ולשאלה מאיפה לקחת. אז אני חושבת שגם אתה ... בינואר, גם אתה, יוסי, וגם ראש המועצה, יודעים מאיפה לקחת. אבל אם אתם רוצים שאני אתן לכם כמה סעיפים, יש לי פה סעיפים. אחד, יש סעיף של פרסום. יש סעיף של גרפיקה, שאפשר לרדת שם. יש סעיף של ייעוץ אסטרטגי. יש סעיף של הוצאות אחרות. יש סעיף של, שלושה סעיפים של בניין מועצה, תחזוקה, חימום וקירור והשד יודע מה. שאתה, יוסי, אמרת לי שיש בכוונתך אולי להעביר דרך החברה הכלכלית, להוזיל את הנושא של הניקיון. אבל יש לנו פשוט שני סעיפים של אחזקה, שלושה בעצם. ויש עוד. רק מה שאמרתי מהסעיפים האלה זה הרבה יותר מאשר פה התבקש. אז לדעתי זה -

מר עידו צ'פניק: את רוצה לבטל את כל הסעיף? ולממן את כל מה שאמרת? אבל לא לתחזק את בניין המועצה בכלל? להוריד אותו ... אמרת כמה סעיפים. בסך הכל הם יכולים לוותר.

גב' אורנה רייטר: לא, לא, לא,

מר עידו צ'פניק: זה אומר שצריך ...

גב' אורנה רייטר: לא, לא. אמרתי להוריד מהפרסום. להוריד גרפיקה,

מר עידו צ'פניק: מכמה לכמה?

גב' אורנה רייטר: יש לי פה את ההורדה. אתה רוצה לרשום?

מר עידו צ'פניק: כן. ... להציע.

גב' אורנה רייטר: אוקיי. אז פרסום להוריד 30, גרפיקה 20, ייעוץ אסטרטגי 80, הוצאות אחרות, שאין לי מושג מה זה, 120. בניין המועצה 100. אני כבר הגעתי להרבה יותר מאשר, ויש עוד. אם אני אעשה דרייל דאון יש עוד. למשל יש חגיגות עצמאות, 300,000 שקלים, שביצענו 250. יש שם עוד 50. סיימתי.

מר ניר ברטל: תודה.

מר אלעד כהן: אתה רוצה להגיד משהו?

מר בועז בגריש: כן, אני רוצה לומר משהו. אני לא רוצה להיכנס ... של הסעיפים. אתה כבר נמצא פה, אז ננצל את ההזדמנות למה אנחנו נמצאים פה ואיך הגענו עד לכאן.

מר עידו צ'פניק: לא ... מה שדיברנו.

מר בועז בגריש: ...

מר עידו צ'פניק: מה היה עד היום ומה הוא לא ענה ולא ישב וכן ישב. מה מפריע בשביל לאשר את התקציב?

מר בועז בגריש: לא, לא, אנחנו מדברים על מה היה עכשיו בחודש הנוכחי. ואם אתה כבר פה, תן לנו את ההזדמנות כבר להגיד את מה שאני רוצה, בסדר? אני מאוד מודה לך. קוראים לי בועז בגריש.

מר ניר ברטל:

הקול שלו תמיד רדיופוני כזה. זה לא במיוחד.

מר בועז בגריש:

עד שלא הגיע הזימון שלכם, המכתב שלכם שנשלח לראשי מועצה, לא

היה דיון בנושא של התקציב. נקבעו ישיבות עם חלק מחברי המועצה. היה סוג של הדרה. יש התכתבויות במיילים. אם תעביר לי את המייל שלך, אני אעביר לך את כל ההתכתבויות כדי שאתה תראה. ואתה יודע מה? אולי אני מצטער שבכל המקומות שאני כתבתי והגבתי, לא שיתפתי גם את משרד הפנים. יכול להיות שזאת הטעות שלי. אני מדבר על עצמי כרגע. לפני כשבועיים, מספר ימים לאחר המכתב שקיבל ראש המועצה, קיבלנו זימון לישיבה ב-30.5. איש איש מסיבותיו אמר שהוא לא יכול בתאריך הזה. היתה לי איזושהי שיחה עם מנכ"ל המועצה ואמרתי לו, זה היה ביום שני, הישיבה היתה צריכה להיות ביום ראשון. השיחה היתה ביום שני.

אמרתי למנכ"ל המועצה, 'דבר עם ניר, חבל, יש מכתב. צריך לעשות את הדיון הזה. בואו נעשה את הדיון. נגיע בהסכמה לתאריך'. אמרתי לו 'רביעי, חמישי, אנחנו כולנו יכולים'. קיבלתי ווטסאפ, 'ניר מבקש שתדבר איתו'. התקשרתי. אמרתי לניר 'תשמע, רביעי, חמישי כולם יכולים להגיע. בוא נעשה את הפגישה הזאת'. אמר לי 'אני אבדוק'. יום למחרת הוציא זימון ליום ראשון, לישיבה שאנחנו לא הגענו אליה. זה היה שתי הישיבות היו בשבוע שעבר, ביום ראשון וביום זה. ביום שישי אני מקבל טלפון מניר. לא עניתי לשיחה. אני מקבל ווטסאפ. 'אני מבקש שתחזור אלי, אני רוצה לדבר איתך'. כתבתי לו 'על מה יש לדבר? נתנו עשרה תאריכים מוסכמים לקביעת הישיבה על התקציב. עשרה תאריכים. תקבע את זה בתאריך ובא לציון גואל'. תן לי את הטלפון שלך ואני אעביר לך גם את ההתכתבויות.

ואז הוא כותב, 'בדיוק על זה אני רוצה לדבר איתך'. ואני, בשיא תמימותי, גם מתקשר. ואני מרים טלפון לניר. ואני אומר לו 'תשמע, ישיבה צריכה להתקיים בכל מקרה. בואו נעשה בתאריך מוסכם'. אומר לי ניר, במילים האלה. 'אני מוכן לקבוע איתך תאריך מוסכם, בתנאי שתהיה ישיבה מקדימה,

שאנחנו נגיע להסכמה על התקציב ואז אנחנו נקבע תאריך מוסכם'. אמרתי לו 'כזה דבר לא יהיה'. אני מוכן לבדוק שאנחנו ניפגש לפני כן. כי אמר לי ניר, 'תשמע, מה אתם רוצים לעשות פה את ההצגה?' אמרתי לו 'לא רוצים לעשות הצגה'. חזרתי ואמרתי לו 'אנחנו מוכנים להיפגש'. אבל הגבתי במייל. כי אני כבר רואה עם מי יש לי עסק. הוא מדבר איתי ואחרי זה הוא עושה משהו אחר. הוא אומר לי 'אני אחזור אליך', ואחרי זה הוא קובע משהו אחר. שלחתי מייל בתפוצה של כל הפורום הנכבד שיושב פה, וכתבתי שם 'אנחנו מוכנים לישיבה מקדימה. שני תנאים אנחנו מבקשים: אחד, קבצים פתוחים. שניים, להיפגש עם הגזבר', כדי שאת כל אותן שאלות ובירורים שיש לנו, כבר נוכל לעשות מול הגזבר. נקבעה כבר פגישה עם הגזבר, קיבלנו איסור. יצא מייל מהמנכ"ל 'כדי לפנות לאחד מעובדי המועצה, אתם צריכים לפנות אלי'. אז אני, עם כל הכבוד, לא מכיר שלטון שמתנהל בצורה כזאת. וגם פה, אחרי מה שיצא, כתבתי את המייל, אמרתי 'מוכנים להיפגש. תן לנו רק את שתי האפשרויות האלה, כדי שכל הבירורים, אחרי שנעשה את הבירורים האלה, בוא נשב, נגיע להבנות, להסכמה'. ואז קיבלנו את הזימון לישיבה אחרי זה. ולא התקדם מפה שום דבר. זה רק לעניין הזה, ולמה הגענו לפה. אתה מוכן להגיע, בבקשה? זו ישיבת מועצה.

מר ניר ברטל: בועז,

מר בועז בגריש: לא, כשהוא עושה פרצופים מאיימים פה לחברי מועצה,

מר ניר ברטל: בועז, תן לי. אני אגיב.

מר בועז בגריש: אז תרגיע, בבקשה.

בועז, תן לי -

מר ניר ברטל:

מי אתה בכלל?

מר בועז בגריש:

בועז, תן לי, אני אעשה סדר, ברשותך. אני מבקש להיות בשקט. הערה

מר ניר ברטל:

ראשונה, הערה שנייה, הערה שלישית -

... הם הוציאו מספיק חברי כנסת בהשבעה. לא צריך להוציא גם

מר אלעד כהן:

אורחים. ערב טוב קודם כל, לכולם. וערב טוב גם לך. אלעד כהן, מסיעת יחד, רק כדי להבין. שלושה חברי סיעת יחד נמצאים מימינך. סיעה עצמאית אורנה ותמר. אז א', אני מתחבר לדברים שאורנה ובוועז אמרו. אני לא אחזור על הדברים, אני רוצה רק לחדד כמה דברים. בישיבת המועצה בחודש ינואר, זה היה משהו לקראת סוף ינואר, במהלך הישיבה, הצגתי אני, על דעת סיעת יחד, כמובן, את כל, נקרא לזה לצורך העניין ריגיקטים שיש לנו, לשיטת התקציב. בגדול הראיתי באותות ובמופתים ובמספרים, לא בסיסמאות, שלושה דברים שבעיני היו חשובים. מרכזיים. אחד,

בעינינו.

מר דורון טישלר:

בעינינו, כמובן. דיברתי בשם כולם. אחד, עד כמה באמת המועצה

מר אלעד כהן:

משקיעה בחינוך. במספרים. בהשוואה לשנים עברו. א', מה חלקו של תקציב החינוך בהשוואה לכל תקציב המועצה. ב', מה שיעור ההשקעה העודפת של המועצה בחינוך, כי אנחנו יודעים שרשויות, לפחות רשויות חזקות, מוציאות יותר בחינוך מאשר מכניסות. ומצופה היה שאנחנו כמועצה נשקיע יותר, לפחות משנים עברו. למה יותר? כי מה לעשות, ב-2019 נפל דבר באורנית והעלו את שיעור הארנונה ב-7%, השיעור המקסימאלי. אין לזה אח ורע. מעט רשויות ביקשו את זה. אנחנו התנגדנו.

אבל ההחלטה התקבלה וזו החלטה דמוקרטית והכספים נגבו. ומצופה היה שיעשה שימוש מושכל בכספים האלו. אז הריגיקט הראשון היה תקציב החינוך. הריגיקט השני היה הביטחון. אורנה דיברה על זה. אני הראיתי באמת במספרים, באחוזים, הרי מאחר והמספרים משתנים כל שנה, נהוג לבחון את זה באחוזים, שבפועל המועצה משקיעה בביטחון פחות מאשר היא גובה (אגרת שמירה). וב', החלק של תקציב הביטחון ביחס לתקציב הכולל לא רק שלא גדל, כפי שאנחנו ציפינו שיהיה, אלא קטן. הריגיקט השלישי המרכזי היה בתקציב המנהלה. הראינו במספרים שרכיב המנהלה, מה שנהוג לראות בו "השומן", במירכאות, גדל בצורה משמעותית בהשוואה לשנים עברו. רק כדי לסבר את האוזן, בשיטת התקציב המקורית, מנהל כללי היה 7.6%.

מר ניר ברטל: אתה מדבר על התקציב שעכשיו, או הקודם?

מר אלעד כהן: אני מציג את הדברים בצורה שאני מוצא לנכון.

מר ניר ברטל: כן, רק לא הבנתי אם אתה מדבר על הטיוטה הזאת או הקודמת.

מר אלעד כהן: אז אם תקשיב, אתה תבין הכל. רק תן לי בבקשה, בלי הפרעות. השיעור היה 7.6%, אני מדבר כרגע על התקציב המקורי, בהקשר לשאלתך. לינואר, נכון. בעוד שלפחות בקדנציה הקודמת זה עמד בגדול בין 5 ל-6 אחוז. זאת אומרת גידול בערך, מ-5 ל-7 אחוז, זה אמנם רק 2%, אבל באחוזים זה גדילה מטורפת. ובאנו ואמרנו לפחות אנחנו חברי סיעת יחד, לראש המועצה הנכבד, דבר מאוד פשוט. אדוני, קח את התקציב הזה, תערוך בו שינויים. תביא את זה, נדון, נבחן, נגבש דעה. אין לנו שום עניין לא לאשר תקציב. זה לא מוסיף לנו לא כבוד, לא משכורת ואין לנו זמן מיותר לבזבז על דברים כאלה. זו בגדול האמירה.

אני מסכם, כמובן ישיבה ארוכה, והיתה הצבעה בסוף הישיבה. אני הצעתי אגב לא להצביע. באתי ואמרתי לראש המועצה 'לא צריך להצביע. לך תערוך את הדברים האלה. תקרא לנו עוד שבוע, שבועיים, נדון בזה. כשזה חם, בינואר'. החליט מי שהחליט לקיים על זה הצבעה. התקציב לא אושר. שבוע, עשרה ימים, בערך, אחרי הישיבה, אנחנו מקבלים מכתב מראש המועצה. 'אני מזמין אתכם לפגישה, כדי לדון בנושא הזה'. כל חברי סיעת יחד הסכימו להגיע. לא חשוב, בסוף אחד לא יכל להגיע, אבל הגענו פיזית. וכל מה שהיה שם זה ניסיון לשכנע אותנו כמה אנחנו טועים. אז אמרתי לניר 'תראה, זכותך לחשוב שאתה צודק. וזכותך לחשוב שאנחנו טועים. אבל למה זימנת אותנו? לך, תעשה טיוטת תקציב מתוקנת. שלח אלינו, נבחן אותה, נדון, ונחליט'. יותר פשוט מזה יכול להיות? לא. מה קרה מאז? כלום. נקודת הזמן הבאה שאנחנו למעשה נמצאים בה, זה כשבאמת הגיע מכתב מאוד מאוד לא מחמיא מהממונה על המחוז לראש הרשות, עם העתק לחברי המועצה, שאומר לו בגדול בגדול, 'אתה מתנהג בצורה', באמת, לא רוצה לחלק סופרלטיבים, 'בצורה לא אחראית'. ואז באמת קיבלנו זימון ובוועז אמר את אשר אמר.

ומה שחשוב לקחת מהסוף של הדברים, שכשהיתה הצעה לבוא ולקיים ישיבה, לא פורמאלית, על התקציב המתוקן, אנחנו אמרנו כן. אלא שהצד השני לא כל כך רצה. זה קצת ההיסטוריה, כדי שתבין לאן הגענו ולמה הגענו. כי חוששני שמישהו כנראה הציג לך תמונה קצת פחות מדויקת.

נגיע עכשיו לטיטת התקציב. בחנתי את טיוטת התקציב המתוקנת. אני מסתכל אליך, אבל זה כמובן מיועד לכל חברי המועצה, אני מתנצל. אתה אורח כאן, אז אני קצת, בחנתי את טיוטת התקציב המתוקנת, בדיוק בפרמטרים שהפריעו לי. מה הם הפרמטרים? חינוך, ביטחון, מנהלה. ומצופה היה שאם מישהו באמת רצה לקחת ברצינות את ה, נקרא לזה לצורך העניין, את הריג'קטים שלנו, שלי לפחות, שיעשה בזה משהו. אגב, מי שאומר שעשו תקציב חדש וכו' וכו'. קצת מטעה, מה שפשוט עשו, כבודו, לקחו את נתוני ביצוע של 2020 והלבישו על זה את 2021. לא תקציב חדש, לא בחנו שום דבר. מה שנקרא, לגופו של עניין, ורואים את זה, עם קצת שינויים קוסמטיים שאני מיד אתייחס אליהם.

אז קודם כל, לגבי החינוך. מצופה היה שנראה השקעה עודפת גדולה יותר בתקציב החינוך ביחס

לשנים עברו. אני רוצה להזכיר, זה היה אחד הריג'קטים, לפחות שלי, של חברי סיעת יחד. בפועל, לא רק שלא טייבו את זה. הנתונים אפילו מראים נסיגה, רגרסיה. למה רגרסיה? השקעה עודפת, מה זה השקעה עודפת אנחנו כבר מבינים. אין צורך לחזור על הדברים. בטיטת התקציב המקורית, מקורית זה ינואר כמובן, עמדה על 13.6%. ציפית לראות עכשיו עלייה, נכון? מה קורה בפועל? 11.89. זאת אומרת קיטון ולא הגדלה. אז אם ככה מתקנים תקציב, כדי לתת מענה לדרישות, תפיסות, גישות שונות של חברי המועצה, אז אתה מבין שיש לנו פה בעיה.

תקציב נוסף, תקציב ביטחון. אני אגב, בכוונה השתדלתי לגעת בדברים, מה שבעיני נראה הליבה. הרי אפשר היה לקחת את התקציב הזה, לפרק אותו לגורמים ולהתחיל לקחת פרק ופרק. לא נגמור עם זה. אני דיברתי על הנושאים המרכזיים. הנושא השני זה הביטחון. מצופה היה שיבואו ויגידו 'אוקיי, הבנו'. עכשיו א', נשקיע יותר בביטחון. וב', נתקן את מה שאני קורא לזה עוול, והוא שנוציא פחות מאשר גובים אגרת שמירה. הרי זה אבסורד. אז נכון שהדלתא היתה יותר גדולה. זאת אומרת, ההפרש בין מה שגבו לבין מה שהוציאו קטן יותר. אבל זה תיקון מלאכותי. למה זה תיקון מלאכותי, כי הסבירה אורנה רייטר, שסעיף שהופיע בעבר במקום אחר בכלל, תחת מה שנקרא בניין מועצה, פתאום הכניסו אותו לביטחון. אז לכאורה זה הקטין את הדלתא. מה זה הדלתא? כמה בפועל המועצה משאירה בכיסה? בפועל במהות אנחנו מבינים שזה קצת, לא רוצה להגיד משחק, אבל לא רציני ולא אמיתי. ואמרה אורנה רייטר והיא צודקת. אנחנו יודעים שיש תפיסת ביטחון, ברוך השם, שאנחנו כחברי מועצה דרשנו את זה, מה שלא היה. יש דרישת ביטחון, דרישת תפיסת ביטחון סליחה, תפיסת ביטחון. אני לא חבר בוועדה הזאת, אני ניזון ממישהו שהוא חבר בוועדה. שתפיסת הביטחון הזו מחייבת השקעה נוספת בביטחון. יודעים את זה. ומצופה היה שיהיה, מה שנקרא, יטפלו בזה. האם ביצעו? לא. פשוט לקחו את הנתון, אותם נתונים שהיו בתקציב המתוקן. עשו איזה קוסמטיקה בשביל להראות עשינו. בפועל בשורה התחתונה, לא רק שלא משקיעים יותר בביטחון, עדיין משאירים כסף עודף בקופה. וזה משהו שהוא מקומם. עכשיו נכון, זה לא מיליוני שקלים. נכון, זה לא מאות אלפי שקלים. אבל זה דבר שהוא מקומם. כי אתה גובה משהו, ובפועל לא מוציא אותו.

זה לעניין הביטחון.

הריגיקט השלישי שלי היה, להזכיר, עניין המנהלה. אז גם פה היה מצופה שיקחו ברצינות את ההערה שלנו. אגב, לא חייבים להסכים עם זה, עם התפיסה שלנו ועם הגישה. אבל אם מצפים שנצביע בעד, או נימנע, לא משנה איך נקרא לזה, אז מן הסתם צריך לקחת בחשבון גם את הטענות שלנו. וזה אני חושב אחד מהכשלים המרכזיים של ניר. כי כשאנחנו הגענו אליו לישיבה, אני ודורון, חוץ מלשכנע אותנו כמה אנחנו לא יודעים לקרוא תקציב ולא מבינים בכלל בתקציב, שום דבר לא נעשה. אז עם הגישה הזו, אי אפשר יותר מדי להתקדם, כפי שאתה מבין. ומה לעשות? בעולם הציבורי/בעולם הפוליטי, כשרוצים לקדם דברים, אז גם צריכים לקחת בחשבון את הדעות של אנשים שחושבים שונה ממך. ומי שלא עושה את זה, פשוט עומד במקום, תקוע במקום.

נחזור למנהל כללי. אז נכון, היתה הקטנה מסוימת בגידול המטורף, בעיני גידול מטורף, של המנהל הכללי. רכיבים מסוימים שהופיעו בתקציב המקורי לא הופיעו. אז א', ברוך השם שיש את חברי המועצה שהתנגדו, שגרמו לכך שמאות אלפי שקלים על כל מיני יועצים למיניהם, וכל מיני הוצאות למיניהם, שהופיעו בתקציב המקורי, כבר לא מופיעים שם. אז זה כבר מראה, אדוני, סליחה? ... אז קודם כל, זה כבר מראה שהיתה הצדקה לא לאשר את זה אז. למה היתה הצדקה לא לאשר את זה אז? כי מה שהופיע אז ולא מופיע פה, משמע לא היה הכרח.

אבל לשיטתנו, עדיין ניר צריך לתת מענה רציני לגידול שהיה ברכיב המנהל. לא יכול להיות שבתקציב שעמד על, סתם ככה כדי לתת, מ-2019 3.9 מיליון ₪, ב-2018 ו-2019, בטיוטת התקציב המקורית עמד על 4.7 מיליון ₪. חברים, אלו סכומים מטורפים, וזה הכסף שלנו.

עכשיו, זה לא סוד שמנהל כללי זה אתה. אתה כראש רשות. אתה יכול להחליט שאתה מאשר תקן שכר כזה או אחר למנהל מחלקת שפ"ע. אתה יכול להחליט גם שלא היה מנהל מחלקת שפ"ע ואתה רוצה מנהל מחלקת שפ"ע. אתה יכול להחליט. אני לא רוצה לתת פה, זה לא מכובד להתחיל להיכנס לגוף העובדים. כי בכל זאת זה עובדים וזה פרטיות של כל אחד. אבל כשאתה מחליט להגדיל תקני שכר של עובדים, מתישהו זה כבר מצטבר לסכומים שהם משמעותיים. עכשיו, כשיבוא ראש המועצה

ויגיד לי אדוני מאיפה לקצץ או מאיפה להעביר, אני אגיד לו אדוני, מי שהגדיר את כל התקנים האלה, מי שהוסיף משרות, הוא זה שצריך לתת את התשובה. לא חברי המועצה, שלא אלה שעשו את הדברים האלה.

אז במובן הזה, הצבענו על באמת שלוש דוגמאות לעד כמה לא לקחו, בעיני לפחות, ברצינות את ההערות שלנו. עכשיו, אפשר להמשיך לנתח ולתת עוד ועוד דוגמאות. אנחנו רוצים ללכת הביתה, אני מניח, לפני שתים עשרה בלילה אז אני לא ארחיב בזה.

מר עידו צ'פניק: רבע לשתיים.

מר אלעד כהן: רבע לשתיים. אין שום בעיה. עכשיו, מה צריך לתקן? שאלת השאלות, נכון? אז קודם כל, לתקן בדיוק ברכיבים שדיברתי. עכשיו, אני רוצה להוסיף פה עוד נתון למשוואה. הנתון למשוואה הוא שמה לעשות, באורנית גם של 2020, גם 2021, וגם 2019, יש בסביבות 1.5 מיליון נוספים שלא היו. מאיפה הם באו? מארנונה. בנוסף לכך, יש גם היטלי הפיתוח שייקרו אותם בצורה משמעותית, שנכון, הם לא חלק מהתקציב השוטף. אבל אנחנו דיברנו, אנחנו יודעים. אבל זה לא סוד שכשיש לך יותר היטלי פיתוח, יש לך יותר מרחב תמרון, כי לא תמיד התפר בין מה שנקרא להפנות תקציב שוטף לעומת תקציב פיתוח בהקשר של שיפוצים, קו נטוי, אתה יכול להנהן ללא, זה בסדר, יוסי, יש יכולת תמרון בעניין הזה.

אז קודם כל יש את ה-1.5 מיליון. עכשיו, מי שמצא לנכון לקחת את ה-1.5 מיליון שדיברתי עליהם, אגב, בכוונה, עידו, בגדול, לא מדבר על התוספת שהיא must, שהיא 2.5%. אני מדבר פחות או יותר על ה-7.5% המפורסמים. מי שמצא לנכון לקחת את הכסף ולחלק את זה כראות עיניו, ולחלק את זה יותר למנהלה, וכו' וכו', הוא זה שצריך לתת את הפיתרונות. עכשיו, למה אני אומר את זה? כי אם היינו רואים שההוצאה העודפת של הרשות, של אורנית, הבית שלנו, ההוצאה העודפת של אורנית בחינוך גדלה ביחס לשנים עברו, אז היינו אומרים 'אוקיי, סבבה'. היה 1.5 מיליון, לקחו 700,000

שקל, הפנו לחינוך. אין יותר מבורך מזה. אבל כשאתה רואה את הנתונים, אתה מבין שזה לא נעשה. וכו' וכו', אפשר להמשיך.

גב' צדוק תמר: אפשר הערה, אלעד, על העניין הזה?

מר אלעד כהן: זה must? יאללה, אני אשתה מים.

גב' צדוק תמר: אני הייתי מהתומכים בהעלאה של הארנונה. אני עשיתי מאמצי שכנוע שזה דבר לגיטימי. אני אומרת את זה בגלוי. אני חשבתי שזה דבר נכון לעשות. בהנחה שהפועל היוצא מזה זה העלאת השירות. אבל ברטרספקטיבה, רמת השירותים פה ירדה. הטיפוח של היישוב ירד. תחושת הביטחון ירדה. אין כאן באמת עלייה בשירות. ולכן זה מפריע. וכששואלים מאיפה, אז משם. זאת אומרת יש כאן עלייה בהכנסות, מכאן צריך לקחת את הכסף.

מר אלעד כהן: אפשר להמשיך? תודה. אני רוצה להכניס פה עוד נתון למשוואה. ביי"ס גוונים. יכול להיות שלך זה לא אומר הרבה. יש בית ספר שהוא ישן. בית ספר היסטורי. הוא ישן, כי יחסית בתי הספר האחרים ביישוב הם יחסית חדשים. יובלים, שחקים, תיכון, חלק מהתיכון. ויש פה בעיה אמיתית של המצב התחזוקתי של בית הספר. יש פה בעיה אמיתית. בית הספר הזה, ובאמת מסתובבת פה זעקה אמיתית של הורי בית הספר על העניין הזה.

עכשיו, למען הגילוי הנאות, הבן שלי לומד שם. אבל למזלי, עוד 10 ימים הוא מסיים שם, אז אי אפשר לחשוד שאני עושה את זה כדי אתה יודע, דווקא הבת שלי בבית ספר אחר, בשחקים. אבל אני עושה את זה פיור כי אני מאמין בנושא. שצריך לפתור ולקדם את גוונים. עכשיו למה פתאום גוונים רלוונטי? כי אתה קצת פחות מעורה בדינאמיקה. איך אמרת? אתה לא חי את הדי.אנ.איי של היישוב הזה, וזה בסדר. יש לך 250 רשויות ש -

מר עידו צ'פניק: שרק יהודה ושומרון.

מר אלעד כהן: זה מספיק. כמה רשויות זה?

מר עידו צ'פניק: 23.

מר אלעד כהן: מספיק כאבי ראש כדי שלא תכיר את הדינאמיקה של כל זה. ויש דרישה של ההורים שאני חושב שהיא לגיטימית, להשוות את הרמה של גוונים לבית ספר אחר. ראש המועצה, נשמע מפיו, באחת המחזות הפחות נעימים שהיו פה, ישיבה חצי עצמית, זה מוקלט, זה בסדר. אומר 'אני לא יכול לשפץ את בית ספר גוונים כי אין תקציב'. אמירה, נכון? אמירה שאי אפשר להכחיש אותה, כי היא מוקלטת. אמרתי 'וואללה, יכול להיות שיש פה בתקציב מסתתר פה איזשהו הון תקציבי גדול לשיפוץ בית ספר גוונים שאני לא מכיר? אולי פספסתי משהו?' אז הלכתי ובדקתי וראיתי שיש סעיף שנקרא שיפוצי קיץ, 200,000 ₪. וזהו. אז אוקיי, אם ראש המועצה יצא באמירה,

מר בועז בגריש: כמה בתי ספר, אלעד?

מר אלעד כהן: אגב, על כל מוסדות החינוך. יש איזשהו סעיף אחר של תיקונים, של עוד 200,000 ₪. אבל לטובת השיפוצים, זה הוגדר, אגב. לא אני כך גיליתי את הרכיב הזה, הרכיב התקציבי.

מר בועז בגריש: אלעד, זה לבית ספר אחד?

מר אלעד כהן: לכל מוסדות החינוך. אתה רואה בתי ספר נפרדים, ולמטה סעיף נפרד

של שיפוצים כזה, לתיקונים וכו'. לכל, זאת אומרת כמה בתי ספר? יש לנו שחקים, גוונים,

מר דורון טישלר: שלושה יסודי, תיכון וממלכתי דתי.

מר אלעד כהן: וכמובן אני מניח גם את כל הגנים. אתה מגיע כמו כלום ל-10, 15,

אתה מגיע פה לאיזה, אמרת 20 מוסדות חינוך?

מר יוסף הדרי: 20 גנים.

מר אלעד כהן: אז אתה מגיע לאיזה 30. אתה מבין שעם זה אי אפשר לעשות. אז אם

לראש המועצה יש איזשהו קסם תקציבי שנמצא בתקציב ואנחנו לא גילינו אותו, לשפץ מהתקציב, אדרבא, שיחשוף אותו ויראה את זה. כי זאת דרישה שהיא לגיטימית. הצהרת, אמרת, הבטחת, תראה איפה.

אבל אנחנו צריכים להיות קצת יותר אחראיים כנראה, או לפחות מחלק מהאנשים שמצהירים הצהרות שאין להם כנראה יותר מדי בסיס. ואנחנו מבינים שבגדול, בגדול, מענה לבי"ס גוונים לא יכול, אני מדבר על מענה מהותי, לא לצבוע, צריך להיעשות ... אמרתי משהו טוב לפחות?

דוברת: אתה אומר דברים מצוינים. רק יכולת לקצר בשליש ...

מר אלעד כהן: הדס, לא גילו לך שאני מקבל כסף על זה? אני צריך להאריך בדיבור.

מר ניר ברטל: הדס, די.

מר אלעד כהן:

אפשר הומור, זה בסדר. ברוח טובה. לא שמעתי רק את ההערה?

מר ניר ברטל:

אתה יכול להמשיך.

מר אלעד כהן:

יופי. עכשיו אנחנו מבינים, אנחנו קצת יותר אחראיים, אני לפחות כבר כמעט 12 שנה בתחום הזה, שבגדול, בגדול, המענה לגוונים צריך להיות מקרנות הפיתוח ולא מהתקציב השוטף. אני בכוונה התחלתי מהתקציב השוטף כי אמרתי אולי יש איזשהו סוד שראש המועצה, איזשהו שפן שיש, ואני לא גיליתי. אבל אני גם מבין שאני כחבר מועצה לא יכול להתעלם ממה שקורה בעניינים שהם מחוץ לתקציב ... ולכן אני קושר בין התקציב השוטף לבין ההכרח שלנו לתת מענה לאותו בי"ס גוונים, שאם אתה היית שומע מה ההורים אומרים, אז היית מבין, וואלאק, זו לא המצאה חס וחלילה של חברי המועצה, זו זעקה שבאה מהיישוב. עכשיו, ככה כדי לסבר קצת את האוזן, קצת לקשור בין הדברים. עוד לפני ישיבת התקציב, ב-23 או 21, אני לא זוכר את התאריך למאי, הגשתי הצעה לסדר יום לדון בנושא שיפוץ בי"ס גוונים. לקבוע תוכנית, יעדים, שלבים, מימון. זה צריך היה להידון לפני ישיבת התקציב. כי אני כבר ב-23 למאי ביקשתי את זה. הישיבה היתה אמורה להיות יומיים, שלושה אחרי. ראש המועצה ביטל את הישיבה של מאי. קבע אותה לעשר בלילה. בסוף לא התקיים. לא משנה, לא התקיים. קורה, אנחנו בני אדם. היו לו אילוצים, לנו היו אילוצים. הכל בסדר. אבל זה היה צריך להידון לפני. וזה לא קרה. עכשיו, יש לנו ישיבת מועצה שוטפת, ביום ג' הקרוב. אלא אם כן מישהו החליט, זה נכון, שלמה, שצריכה להיות ישיבה? לא קיבלנו זימונים, אבל זה ברור. ובישיבה הזו, מן הסתם, כי יש חובה, צריך לדון בנושא לסדר יום שדיברתי עליו, גוונים. ובמסגרת אותו נושא, אני מניח ש, יש משהו שפספסתי?

מר ניר ברטל:

לא, רק הזכרתי שאנחנו בישיבת תקציב.

מר אלעד כהן:

אתה לא קושר את זה. אבל אני קושר את זה.

מר ניר ברטל:

הזכרתי.

מר אלעד כהן:

בסדר גמור. תכבה את זה, יוסי. אתה לא חייב להקליט. אבל הערות הביניים האלו לא תורמות. מי שזה היה מיועד אליו, האמן לי שמע. אפשר לא להסכים, לקצר לא לקצר זה אני, עם כל הכבוד.

מר דורון טישלר:

אתה לא חייב לשבת פה.

מר אלעד כהן:

תכבדו, חברים. זה המינימום שדורשים מכם.

מר ניר ברטל:

אלעד, די.

מר אלעד כהן:

איך? אוקיי, קשה. גם לי קשה עם כל מיני דברים שקורים ביישוב, אבל אני מכבד.

דובר:

אלעד, תמשיך, נו.

מר אלעד כהן:

יפה. אתה לא שומע את הערות הביניים. אנחנו כן שומעים. אוקיי, נחזור לענייננו. ולכן אני מבחינתי רוצה לדון, וזה אחד מהתנאים שלי, תיכף אני אציג את הדברים. רוצה לדון בנושא גוונים במאוחד עם נושא התקציב. אז נכון, פורמאלית אתה לא תחדש לי אם תגיד

לי 'זה תקציב שוטף, זה תקציב זה'. אני עושה שימוש בכלים הפרלמנטריים, לא רוצה להישמע יותר מדי מפוצץ, שיש לי. אני לא יכול לכפות על ראש הרשות במסגרת התקציב. הרי אתה יודע שחבר אופוזיציה לא יכול להגיש פורמאלית תקציב מתוקן. הוא לא יכול. הוא יכול להגיד 'אני דורש'. אבל הפרורגטיבה של ראש הרשות להציע תקציב. ואז יש הצבעה, כן-כן, לא, למה לא, מה שנקרא. עכשיו, אם היה מדובר על משהו שאנחנו נגיע אליו עוד מספר חודשים, הייתי אומר 'תשמע, מה, עכשיו אתה תעכב את האישור של התקציב שלושה, ארבעה חודשים? מה, השתגעת? לא'. אנחנו מדברים על יומיים. אני רק רוצה להזכיר לכולנו,

מר ניר ברטל: מה יקרה עוד יומיים, תזכיר לי? בעניין הזה? זה קשור לתקציב?

מר אלעד כהן: אני מיד אתייחס לזה. אני רוצה להזכיר לכולנו, וזה מחבר הכל מהכל, שמחודש ינואר לא אצה דרכו של ראש הרשות להגיש תקציב מתוקן. זאת אומרת זה לא היה דחוף לו. ואם למישהו לא היה דחוף חמישה חודשים לא לדון בתקציב, אז בוודאי לא יקרה שום אסון אם אנחנו נדון, נמשיך לדון בתקציב בעוד יומיים, כי אני כבר אומר בצורה ברורה, קבל עם ועדה. אני, אם לא יאושר או תאושר תוכנית מפורטת לשיפוץ גוונים, כולל התייחסות להתחייבויות ברורות של המועצה, אני לא מתכוון לאשר את התקציב. אני עושה שימוש בכלים הפרלמנטריים שיש לי, ניר. כן. יש דברים שאני יכול להשפיע ויש דברים שמה לעשות, החוק לא מאפשר לי להשפיע.

מר עידו צ'פניק: כמה תקציב דרוש -

גב' אורנה רייטר: תב"ר.

מר עידו צ'פניק: תב"ר, שיפוץ בית ספר גוונים?

מר אלעד כהן: זה המון כסף.

מר עידו צ'פניק: בסדר, תן לי -

מר אלעד כהן: אז אני אתן לך נתונים. אני אתן לך תמונה שיקוף של מה שקורה. קודם כל, מצב בית הספר גרוע.

מר עידו צ'פניק: תן לי מספר.

מר אלעד כהן: קודם כל זה תלוי כמה אתה משפץ.

מר עידו צ'פניק: לא התכוונתי ...

מר אלעד כהן: שנייה, נכון. בסדר. לכן זה היה צריך לעשות ביום ג'.

מר ניר ברטל: ... אם אתה תשאל את השאלה, רבע לשתיים יהיה חלום -

מר עידו צ'פניק: זה נכון מה שניר אמר, כמה ...

מר אלעד כהן: אני לא מתרגש ... את מכירה אותי, זה בסדר. אני מקבל את זה

בהומור. את ההחלטות אני אקבל, קריאות גנאי, ולא לפי מידת ההתלוצצות שלו. שוב פעם, אנחנו נמצאים במצב שבו אנחנו יודעים כבר שנצטרך להשקיע סכומים, מיליונים. כמה בדיוק? זה גם תלוי

בפרמטר שהוא כרגע בבחינת נעלם. למה הוא נעלם? כי זה מאוד תלוי בכמה משרד החינוך יסכים ל תקצב. כן-כן, לא-לא. אבל ידוע, יש איזשהו קול קורא שהגישו, שמה לעשות, לצערנו יש פה סיפור של מציינג. המצינג מדבר, נדמה לי, על 30%. זאת אומרת יצטרכו להכניס פה יד לכיס. ולכן, מבחינתי, לבוא ולנתק בין אישור התקציב לתוכנית, נקרא לזה שיקום לצורך העניין, של גוונים, זה חוטא למציאות ומתעלם ממנה. אולי לראש הרשות זה נוח. לי זה לא נוח. אז לכן, מאחר ואורנה רייטר באה ואמרה 'אני רוצה לערוך שינויים ב-1, 2, 3, 4', אני לא אחזור על הדברים. ומאחר שגם לי, ודאי ראית שיש את הריגיקטים האלה, ומאחר ואני מניח שמישהו מבין שכדי שנתמודך בזה, נצטרך לבחון מחדש את כל ההערות שהוא שמע היום, להגיש טיוטת תקציב, הנה, יו"ר הנהגת הורים, ראיתי טוב? במקרה מגיע לפה יו"ר הנהגת הורים, כן, ראיתי טוב. אתה יכול גם לשאול אותו מה הוא חושב על כל מה שקורה.

אז לכן, אני לא רואה שם בעיה שנתכנס פה בעוד לא הרבה זמן, יומיים. בפרק הזמן הזה, זו העצה שלי, אם לא תרצו, תאלצו אותי להתנגד, פשוט חבל. זה לא מקדם אותנו לכולם.

אפשר לאלץ אותך להתנגד?

מר ניר ברטל:

הצורה שבה אתה מתנהל מאלצת אותי להתנגד.

מר אלעד כהן:

אפשר גם לאלץ אותך להצביע בעד.

מר ניר ברטל:

תשים לי סם, בוא נהיה רציניים רגע. רגע, רק ברשותך, אני אסיים

מר אלעד כהן:

עוד איזה ארבעה משפטים, אני כמובן, יכול להיות שיש אנשים שלא נוח להם לשמוע את הדברים. אבל זה בסדר, הדברים יישמעו anyway.

אתם מייצגים פחות או יותר את עצמכם. אנחנו מייצגים את הציבור.

תמר:

יובל, יובל (מדברים ביחד)

מר ניר ברטל:

יובל, בבקשה לצאת. בבקשה לצאת. בבקשה לקום ולצאת, יובל

מר ניר ברטל:

וצביקה. תודה רבה. יובל, אם אתם רוצים, די,

זו הסיבה שבגללה ... נראה לכם שזה ירתיע מישהו? נראה לך שזה

מר אלעד כהן:

ירתיע מישהו?

למה אבל אתה ...

גב' אביבית אבורוס:

כי זה לא מכובד. אני ציפיתי שאתם תרסנו, לא אנחנו. נחזור

מר אלעד כהן:

לענייננו.

רגע, רק נגיד, נעשה את זה ברור. ישיבות מועצה מותר לכל אחד

מר עידו צ'פניק:

להיות נוכח בהם. רק נוכח. שום דבר מעבר לנוכחות. בסדר? לא, אם אתה אומר, זה בכל זאת נשמע

פוליטי. או כל אחד אחר. אז אני, כנציג משרד הפנים, אומר להיות נוכח מותר. להפריע, לא. וגם

יושבי השולחן הזה, נא לא ליצור קשר -

כן, אבל כשמתגרים, אגב, לא אני הייתי נשוא הביקורת, אז זה לא

מר אלעד כהן:

מכובד. נחזור לענייננו. נעשה סוויץ', נחזור לגופו של עניין, כי זה באמת מה שחשוב. ולא כל אותן

הערות ביניים. אז אני מבחינתי אבקש להמשיך את הדיון ביום ג'. כאשר עד יום ג' אני מצפה שראש

המועצה יעשה שני דברים. א', יגיש טיוטת תקציב מתוקנת הכי מיטבית שהוא יכול, אבל עם ראש פתוח. לבוא ולחזור 'אין לי ותראה לי ואין לי', זה לא ראש פתוח. זה לא קידם אותנו עד היום. וזה גם לא יקדם אותנו. זה דבר אחד. ביום שלישי נקיים דיון מסודר. אגב, אני ביקשתי לאותה ישיבה, ראש המועצה יודע, זה גם כתוב, לזמן את מנהלת מחלקת החינוך ונדמה לי את המהנדסת כתבתי, ולבוא כבר עם תוכנית מסודרת. זה לא נשלח. זו לא בקשה שלי כרגע, זה משהו שנשלח לפני שבועיים. זאת אומרת מי שרצה, היה לו מספיק זמן להיערך לזה.

באותו יום אני מצפה שהמועצה, אני אציע, כמובן שיש פה, כל אחד יבחר כראות עיניו, תקבל החלטה לצאת לדרך. איך, מה, מי, אני מבטיח להיות יצירתי וגמיש. אבל צריכה לצאת ממליאת המועצה הצהרה, החלטה מחייבת שאומרת המועצה תשים יד בכיס ו... פחות מזה זה דיבורים. דיבורים לא מעניין. אנחנו שנתיים אחרי דיבורים. אנחנו רוצים לראות מעשים. כי כשיש החלטת מועצה, אז אפשר אחר כך להתווכח למה לא מקיימים החלטת מועצה. אבל אי אפשר להתווכח כשאין החלטת מועצה. זו הדרישה שלי, ועכשיו אני אשמח לענות לך על כל השאלות.

מר עידו צ'פניק: אין לי שאלות. יש לי רק להעיר כמה הערות. כמובן אני לא נכנס לענייני מדיניות. המועצה תחליט מה שתחליט. רק רוצה להעמיד כמה דברים על דיוקם. אני רוצה שהדיון, כמה שאפשר היום, ובמידה ויהיה לו עוד המשך אז בהמשך, יהיה ענייני, אוקיי. אישור הסבסוד של החינוך, צריך להגיד מה אנחנו רוצים שיהיה בחינוך ולהצביע על זה בעד או נגד. אם מצליחים להשיג עוד תקציב, אני לא יודע מה, לאירועי יום העצמאות ממשרד ה... אז מיד שיעור הסבסוד של, כל תקציב החינוך מיד יורד ופוגעים בחינוך. לא מדבר על ... מלאכותיים. צריך להגיד 'מפריע לי בחינוך ככה. אני רוצה להוסיף למטרה א', ב', ג', עוד סכום כזה. ואני מוכן לוותר על משהו אחר' ולציין מה. וזה חוזר למה שדיברתי בהתחלה, וכנראה לא לגמרי הופנם. הפקידות מכינה תקציב, ראש המועצה מציג אותו והאופוזיציה אומרת 'זה לא נראה לי, תנסו משהו אחר'. זה לא עובד ככה. צריך, אמרתי, אפשר לאשר, בשינויים. להגיד 'יש דברים שמקובלים עלי, אני מאשר. יש

סעיף שאותו אני לא מוכן, לא יודע, במנהל כללי מנקים את בניין המועצה כל יום. מספיק חמש פעמים בשבוע. ובכסף שייחסך אנחנו מבקשים לצבוע את הגדרות בבי"ס גוונים. זה ענייני.

מר אלעד כהן: אבל קיבלת אינדיקציה. ברגע שמנפחים את המנהל הכללי ומשרות,

אני לא אגיד לאף אחד לפטר מישהו. אבל מי שהביא את זה,

מר עידו צ'פניק: רגע, אני רוצה, רגע, לא הפרעתי לך, אלעד.

מר אלעד כהן: סליחה, אתה צודק.

מר עידו צ'פניק: שוב, באותו אופן בדיוק. מי שמוסיף משרות זה לא ראש המועצה. זה

כל המועצה. כשאתם מאשרים תקציב, אתם מאשרים תקן כוח אדם,

מר אלעד כהן: לא, לא דנו בזה.

גב' אורנה רייטר: אבל אנחנו לא אישרנו, סליחה רגע, אני חייבת להגיד פה משהו. אני

במשך חצי שנה, זה אפרופו תלונה למשרד הפנים. חצי שנה, ביקשתי לקבל תקן כוח אדם שצריך

להיות חלק מהתקציב. על 18, 19, ו-20. ולא קיבלתי. משרד הפנים ממש לא סייע. קיבלתי איזו

טבלת אקסל שאתה לא יכול להבין ממנה שום דבר. ויש לי קצת ידע. טיפונת, לא המון. משרד הפנים

לא עשה שום דבר. הוא לא עשה כלום. הוא אמר לי 'תסתפקי בזה'. הפעם הראשונה שראינו תקני

כוח אדם זה בתקציב הנוכחי. זה הכל.

מר עידו צ'פניק: אני מכיר את הפנייה.

מר ניר ברטל:

בסוף אני לא זוכר מי ממשרד הפנים ...

מר עידו צ'פניק:

אני מכיר את הפנייה. ראיתי אותה מול עיני והתשובה יצאה, עבר את העיניים שלי. יש דברים שעוברים גם את העיניים שלי. אם זה לא רשויות שאני מטפל. הנתונים שקיבלת היה בהם בוודאי בשביל לתת תשובות למה שרצית.

גב' אורנה רייטר:

ממש לא.

מר עידו צ'פניק:

את אמרת שזה לא יושב שורה מול שורה, ראיתי. האקסל נתן פיתרון,

גב' אורנה רייטר:

לא, לא, לא. זה היה מאוד מורכב להבין משם דברים.

מר עידו צ'פניק:

אני לא יודע. אני הבנתי מהר מאוד.

גב' אורנה רייטר:

אבל כי אתה בתחום. סליחה, אני לא בתחום.

מר עידו צ'פניק:

בסדר, אוקיי. זה לא משנה, זו לא הנקודה. אם המועצה, זה דבר שאני שואל, לא מאשרת תקציב יחד עם תקן כוח אדם,

גב' אורנה רייטר:

היא לא עשתה את זה. לא ב-19', לא ב-20'.

מר אלעד כהן:

עידו, אתה חושב שבטייטה המתוקנת, סליחה, המקורית, מישהו שלח

את התקן הזה? שאלה רטורית, לא?

גב' אורנה רייטר: בינואר לא היה.

מר עידו צ'פניק: אוקיי, אומרים. אין לי מושג, לא יודע.

מר אלעד כהן: מה זה אומרים? הגזבר יודע. ... מתי העברת? אחרי הדין,

מר עידו צ'פניק: שנייה, שנייה. לא, לא, אנחנו לא עושים חקירה עכשיו. אוקיי? בואו
נדבר על מה שצריך להיות,

גב' צדוק תמר: אני מכבדת את מה שאתה מבקש. ואני חושבת שמי שהתבטא עד כה
היה מאוד מאוד מעודן וסיננו המון דברים. אוקיי? מכבדים את הבקשה. אבל פטור בלא כלום
אי אפשר. אתה צריך להבין כאן -

מר עידו צ'פניק: ... פטור בלא כלום. אני מתייחס ברצינות.

גב' צדוק תמר: מצוין. אני אומרת שצריך להבין כאן את הלך הרוח,

מר אלעד כהן: לראות את כל התמונה, בקיצור.

גב' צדוק תמר: שזה לא לא אושר תקציב, נפגשו חמש פעמים, כפי שהצגת בהתחלה,
שזה שורט את האוזניים.

מר אלעד כהן: לא, ניר אמר חמש פעמים.

גב' צדוק תמר: כי זה תיאור כל כך, מזווית כל כך צרה של המציאות. אז מגיע גם לנו את המקום שלנו. אני אישית מאוד שמחה שאתה כאן כדי לשמוע את הקצת, קצת, את החוויה, את התהליך, את הדרך, להבין איך הגענו עד הלום. אף אחד לא נעים לו המצב הזה.

מר עידו צ'פניק: בסדר. את ראית שאפשרתי. שמענו על הלך הרוח. אני מדבר על מה שצריך להיות. אני לא נכנס עכשיו למה שהיה. היה לא בסדר או כן בסדר. או מה היה ב-19' והשתנה ב-20' או השתנה בתוך 21' פעמיים. אני אומר מה שצריך להיות. מי שמאשר את תקן כוח האדם זו המועצה.

מר אלעד כהן: תגדיר לי מי זה המועצה?

מר עידו צ'פניק: תשעת חברי המועצה.

מר אלעד כהן: אז לא יודעים.

מר עידו צ'פניק: שוב, אני אומר מה צריך להיות. לא מדבר כרגע ועדת חקירה. בסדר?

גב' אורנה רייטר: אם לא מקבלים, לא מקבלים, לא מקבלים. אז מה עשינו?

מר בועז בגריש: או שאתה אומר שזה לא תקין, וכשאומרים שזה לא תקין, אז אתה

אומר -

מר אלעד כהן: לא, תגיד, זה נראה לך גם רציני שלוקחים 5 מיליון שקל,

מר עידו צ'פניק: רגע, אלעד, סליחה.

מר אלעד כהן: משתמשים בהם ואין להם הסבר?

מר עידו צ'פניק: אלעד, רגע, לא הפרעתי לך. אני אומר, זו לא ועדת חקירה. כי אתה אומר ככה, ומיד אומרים 'לא נכון, כן נשלח'. ואז מתחיל לא נשלח, מתי נשלח. זו לא המטרה. אולי נגיע לשם. כרגע זה לא העניין, אוקיי? אני אומר להיפך. מתוך מקום שמכבד את חברי המועצה, אני שוב אומר, נותן לכם כלים. התיאור שהוצג כאן הוא לא נכון במובן זה שזה לא שיש מישהו שמציג ואתם איזה צד פאסיבי שאומר 'זה לא נראה לי' או 'כן נראה לי'. 'אני רוצה לעשות תוכנית, תציגו איזו תוכנית, ואם זה ייראה לי אני אאשר, לא נראה לא אאשר'. אתם צריכים להחליט מה בתקציב אתם מוכנים לאשר. מה לא נראה לכם, מה אתם רוצים במקום. אוקיי? לא לצפות שיעשו עבורכם את כל העבודה, ואני יודע שאתם מתנדבים, כמו כל חברי מועצה -

גב' אורנה רייטר: אתה קיבלת את הרושם שזה מה שהיה? שעשו עבורנו וזאת הציפייה שלנו?

מר עידו צ'פניק: לא, אמר אלעד, רוצה שיכינו טיוטת תקציב חדשה, שתענה על ההערות שלו. ואם היא תתאם אז הוא יאשר, ואם היא לא תתאם אז הוא לא יאשר. אז אני אומר, יותר פשוט ממה שאתה רוצה. ולטובתך. תגיד, 'אני, מתוך ההצעה שאתה הצעת מוכן לקבל א', ב', ג'.

במקום ד' יהיה ח'. במקום ה' יהיה ט". למה אתה צריך שהוא יציע את זה? הוא לא רוצה את זה.

מר אלעד כהן: תעשה רגע פאזזה.

מר עידו צ'פניק: אתה תציע, והרוב יחליט.

מר אלעד כהן: תעשה רגע פאזזה, ברשותך. רק שתבין שבמהלך הישיבה שקיימנו, הישיבה הא-פורמאלית, זאת אומרת ישיבה שהיתה אחרי ישיבת מועצה. קראו לנו, נכח אודי, נדמה לי, הגזבר הגיע בסוף. אני לא זוכר, לא משנה. באתי ואמרתי 'חברים, פשוט פשוט. קחו את הסכום, מה שנקרא שהעליתם, סכום ההעלאה של הארנונה. אני לא מצפה שתיקחו את כולו ותכניסו במירכאות לרכיבים. קחו חלק ממנו. אפשר להתווכח אחר כך', רגע, רגע,

מר עידו צ'פניק: רשמתי לי את ההערה הזאת.

מר אלעד כהן: ונתתי אפילו אינדיקציה של פחות או יותר, אני לא מדבר על מיליונים.

מר עידו צ'פניק: דיברת על 1.5 מיליון.

מר אלעד כהן: אני מדבר מתוך ה-1.5 מיליון, אני אפילו לא דרשתי שכל הסכום יגיע לשם. כמה מאות אלפי שקלים שיעבור לחינוך. נקבתי, נדמה לי שאתה אפילו, כי הביטחון יותר קרוב ללבו, הוא יותר איש הביטחון. נקבתי בסכום, הוא נקב בעצם בסכום של 100, 150 אלף שקל לביטחון. תורידו את המנהלה. ויאללה, קדימה הפועל, נרוץ קדימה. למרות שאני אוהד בית"ר. אנחנו

לא מחפשים לריב. זה לא מוסיף כלום לאף אחד מאיתנו.

מר עידו צ'פניק: אני מוכן לצאת מתוך נקודת הנחה שאתם לא רוצים.

מר אלעד כהן: ואפשר להעיר הערות, ואפשר להשמיץ אותנו, ואפשר להגיד הכל.

מר עידו צ'פניק: רגע, אלעד.

מר אלעד כהן: אני מזה לא מתרגש. כולל מהגיחוכים שאתה שומע מדי פעם. זה לא ישנה שום דבר.

מר עידו צ'פניק: הבנתי. אתה מציע מקור כאילו מתחילים יש מאין. הביאו הצעת תקציב שיש בה צד מקורות וצד שימושים. המקור הזה שאתה מדבר עליו, נעשה בו שימוש, תיאורטי, בהצעת התקציב הציעו להגדיל את הארנונה בסכום מסוים לעומת שנה קודמת, בזכות העלאת ארנונה, וסל שלם של הוצאות, שמסתכם באותו סכום של סל ההכנסות. אתה אומר 'אני רוצה לעשות דברים אחרת'. אין עוד 1.5 מיליון. 1.5 מיליון זה חולק.

מר אלעד כהן: לא ביקשתי להעביר -

מר עידו צ'פניק: הבנתי. תגיד, אני רוצה במקום איך שחילקת, לחלק אחרת. אבל לבוא ולהגיד 'מתוך ה-1.5 מיליון תיקח 100 לפה, 100 לשם'. אבל הם לקחו למשהו אחר. אז מה להוריד?

מר אלעד כהן: שוב פעם.

מר עידו צ'פניק: אתה צריך להגיד במה להוריד.

מר אלעד כהן: קודם כל, אורנה,

גב' אורנה רייטר: הוא אמר כמה פעמים.

מר עידו צ'פניק: במה? מה?

גב' אורנה רייטר: הוא אמר להסתכל בהנהלה.

מר עידו צ'פניק: לא, זה לחלק משימות. במה להוריד?

גב' אורנה רייטר: פרק 61. שנייה. יש פה עלייה של 20% מתקציב 2020. תקציב 2020 היה 3,820. אוקיי?

מר אלעד כהן: בחלקו נובע מהגדלות ...

גב' אורנה רייטר: התקציב הנוכחי, לא הנוכחי, בנוכחי יש 7% עדכון. שיורידו משם 3%. הוא יודע במה הוא העלה.

מר עידו צ'פניק: אורנה, אורנה, אני איש מאקרו. למרבה הצער, כשמדברים בתקציב, חייבים לרדת למיקרו. אני לא אוהב את זה. אבל אי אפשר, רגע, שנייה. אי אפשר, כדי לתת מענה

לבי"ס גוונים או למטרה אחרת, לקצץ באחוזים, או לקצץ בגידול או להגדיל את הקיטון. אפשר להוריד ניקיון, אפשר להוריד חימום, אפשר לפטר עובד. אני מדבר לעניין. מה בהנהלה הכללית את רוצה להוריד? לא להוריד את ה-20 ל-10. לא לחלק משימות.

מר אלעד כהן: כמעט בכל פרק יש לך איזשהו סעיף שונות. לא מסעיפי הסל.

מר עידו צ'פניק: אז תגיד מה כולל השונות.

מר אלעד כהן: אבל הגזבר יודע את זה. אני לא צריך להגיד לו. אני לא רוצה להיכנס, סליחה, סליחה, אורנה. דברי.

גב' אורנה רייטר: עידו, אני גם בן אדם של מאקרו אני גם אומרת מה כשאנחנו פעם אחת נגענו ואמרנו לראש המועצה שרצה לשפץ פה משרדים מפוארים בסדר גודל של מעל 3 מיליון שקל, ואנחנו אמרנו לו 'לא, בוא תשתמש במקום אחר', שהוא תכנן להעביר את סניף בני עקיבא למקום אחר. אז נתנו את המקום. יצא עלינו במכתב התססה שאנחנו סוגרים את תנועת בני עקיבא. אז למה אתה חושב, עכשיו כשאמרתי את הדברים האלה, אני בטוחה שמחר בבוקר מר ראש מועצה יגיד 'אני לא יכול לעדכן אתכם, כי היא הורידה לי 20,000 בפרסום'. זו תהיה הדרך. ככה אנחנו חיים כמעט שלוש שנים.

מר עידו צ'פניק: זו פוליטיקה. אני אמרתי, הכל בא על חשבון להיות איש ציבור ולטובתו,

מר אלעד כהן: לא, זו פוליטיקה זולה, עם כל הכבוד.

גב' אורנה רייטר:

זו פוליטיקה שלא מתאימה לסוציו 9. זה ל-4.

מר עידו צ'פניק:

אני לא יודע זולה או יקרה.

מר אלעד כהן:

הבנת למה התכוונתי זולה.

מר עידו צ'פניק:

בסדר. המועצה היא זו שקובעת, ואם הרוב יקבע שלא יהיה בני

עקיבא אז לא יהיה, וכל אחד ילך לציבור שלו ויסביר.

גב' אורנה רייטר:

שנייה, המועצה לא נותנים לה לקבוע. לא נותנים לה לקבוע. לא

מביאים לדיון את הדוח הרבעוני. ועדות לא מתקיימות. אתה יודע, תסתכל בוועדות. אני פניתי

למנכ"ל שמוניתי להיות יו"ר ועדת איכות הסביבה. שאלתי אותו, אמרתי לו, 'תראה לי, יש ישיבות?'

אמר לי היועמ"ש, הוא לא נמצא פה, אמר לי 'תפני אל המנכ"ל. הוא ישלח לך את כל הישיבות שהיו

זו ועדה סטטוטורית. המנכ"ל כתב לי 'לא היו ישיבות'. שנתיים וחצי לא היו ישיבות. יש לי את המייל

הזה. שום דבר לא מתועד. לא מנוהלות ישיבות. שום דבר. אז איך אתה רוצה שנעבוד פה? איך אתה

רוצה? מה לעשות? לחתום? שם פה שלושה חבריה ... חופשי. יש לי שאלה,

מר בועז בגריש:

אם תהיה פה בדיקה, יש הרבה מה לבדוק.

גב' אורנה רייטר:

יש לי שאלה.

מר ניר ברטל:

בודקים. כל שנה יש דוח ... משרד הפנים.

מר בועז בגריש: ועדת סמים פעם אחת -

גב' אורנה רייטר: תקציב 21' אושר בוועדת כספים? שהיא ועדת הנהלה? האם נדון ואושר? התקציב שהגשתם לנו.

מר ניר ברטל: בוודאי.

גב' אורנה רייטר: בוודאי? אפשר לקבל את הפרוטוקול?

מר שלמה אפרתי: נשמח, אם יש.

מר אלעד כהן: אם יש.

גב' אורנה רייטר: מתי היתה ישיבת הנהלה כשזה אושר?

מר ניר ברטל: מתי ישבתם עם יוסי?

גב' אורנה רייטר: ישיבת הנהלה גם אתה אמור להיות שם.

מר ניר ברטל: זה היה לפני שלושה שבועות. לפני ששלחנו.

גב' צדוק תמר: יש פרוטוקול לישיבה?

יש פרוטוקול לישיבה מתי אתם ישתם? ככה זה מנוהל פה. סוציו 4.

גב' אורנה רייטר:

יש פרוטוקול מהישיבה הזאת?

גב' צדוק תמר:

נחפש.

מר ניר ברטל:

תחפש? לא הבנתי, יש או אין?

גב' צדוק תמר:

רוצה להגיד עוד משהו, עידו? אתה היית באמצע דברים.

מר ניר ברטל:

לא, אני רק אסכם. קודם כל, רגע, אני רוצה להגיד משהו, שיהיה

מר עידו צ'פניק:

ברור. אני לא עושה ועדת חקירה. אין לי מושג אם ישיבה כזו או אחרת התכנסה. מתי, אם היה לה פרוטוקול או לא. שוב, אם יהיה צורך לבדוק את הדברים יותר לעומק, הם ייבדקו. צריך להציג את הדוחות הרבעוניים במועצה. וצריך להעביר נתונים לחברי מועצה בהתאם למה שמותר.

וכשחבר מועצה רוצה להיפגש עם הגזבר, צריך לאפשר לו גם.

מר אלעד כהן:

אבל זה המשפט הבא.

מר עידו צ'פניק:

אה, סליחה.

מר אלעד כהן:

לקראת ישיבת תקציב, חברי מועצה צריכים לקבל נתונים. אם צריך

מר עידו צ'פניק:

לשבת עם הגזבר צריך לאפשר להם. לגיטימי לבקש שירכז, ינתב את הפגישות האלה מנכ"ל המועצה. גם במשרדי ממשלה שר הפנים ועוזריו לא יושבים עם פקידים. יש מנכ"ל המשרד, הדברים עוברים דרכו. אז אם זו הדרישה פה, זה לגיטימי. יש כאלה שמקפידים על כך פחות, ויש כאלה יותר. מותר למנכ"ל לדעת שהגזבר עכשיו עסוק עם חברי מועצה. כי הם רוצים לשבת באיזה עניין לקראת איזה דיון. אבל צריך לאפשר לקבל את הנתונים. בין אם בפגישה פרונטאלית ובין בקבלת דוחות. מאידך, לא צריך לצפות לתת להם כל היום משימות. לא יתעשו לי את זה בחתך כזה, חתך אחר'. הם נותנים את החומר הגלם מה שיש להם. ותחתכו ותבדקו ותשוו ותעינו ותראו, ותשאלו שאלות. ותקבלו תשובות. בסדר? אז אני אומר שוב. הכי פשוט בעולם. במקום להטיל עליהם מטלות, יתמצא לי פיתרון, תציץ בסעיף ההוא, תוריד משהו, תגידו 'אנחנו מבקשים, מציעים החלטה', אפשר לעשות את זה גם עכשיו, מציעים במקום סעיף א', ב', ג', לעשות סעיף ד', ה', ו'. ואם זאת תהיה החלטת הרוב, זה מה שיהיה. ואם כמובן תהיה החלטה שלא מיישמים, אז בשביל זה משרד הפנים נמצא. אז אם יש לכם -

זה מאוד קשה מה שאתה אומר.

גב' צדוק תמר:

נכון.

מר עידו צ'פניק:

מכיוון שאנחנו היינו מנועים, עד עכשיו, מלקבל את האינפורמציה.

גב' צדוק תמר:

לצורך העניין, בביטול של הפגישה עם הגזבר, לצורך הבנה, אם אנחנו התעסקנו בתקציב של 60 מיליון שקל שעלה ב-3 מיליון שקל, מינואר למאי. אנחנו שואלים, א', מברכים על זה כמובן, וב', אנחנו שואלים אוקיי, איך יצא, איך קרה שזה טיפס. איפה הדלתא?

אז אמרתי. צריכים להציג דוחות רבעוניים. יש את ...

מר עידו צ'פניק:

גב' צדוק תמר: לא, אני מדברת על 2021. על הצעת טיוטת תקציב מינואר למאי, עלתה. אוקיי? אני מדברת על זה. עכשיו, כשאנחנו באים מחדש לבחון את טיוטת התקציב ולקבל החלטה מושכלת, אנחנו רוצים לאשר את זה או לא. אבל אין לנו גישה אל הגזבר. הגזבר מבטל פגישה בהנחיית ראש המועצה. אז אנחנו צריכים לנחש.

מר עידו צ'פניק: בסדר. אנחנו מתקדמים. אמרנו. צריכה להיות גישה. יהיו לכם את הנתונים. ואז אתם תאשרו, תדחו או תאשרו בשינויים.

גב' צדוק תמר: מצוין. אני שואלת. אני למשל הבחנתי,

מר עידו צ'פניק: דרך אגב, סליחה. גם בנושא התב"ר של ביי"ס גוונים, המיליונים האלה, או תב"ר של מיליונים אחרים. אתם רוצים להשקיע מיליונים בדבר הזה, זה בסדר. יש מקורות לזה? מקורות שצבועים לדברים אחרים?

גב' צדוק תמר: יש. אפשר לפרוש את זה. אני לא יודעת אם זה המקום. אבל בוודאי שאפשר לפרוש.

מר אלעד כהן: לא נקדים את מה שיהיה ביום שלישי.

גב' צדוק תמר: אותי עניינה למשל סוגיה אחת. אני הסתכלתי בתקציב החינוך. הסתכלתי, ראיתי בשני סעיפים דלתא מינואר למאי תוספת מאוד משמעותית. תוספת הכנסה של גני ילדים טרום חובה, 1,205,000 וגננות עובדות מדינה פקודת השלמה, כך נקרא הסעיף, אני מודה

ומתוודה, אני לא יודעת מה זה אומר, 2,030,000. סכומים מאוד גדולים. עכשיו, מכיוון שתחום החינוך באורנית מוכר לי, ואני מכירה את המגמות, אני מניחה ושיתקנו אותי אם אני טועה, אין לנו גידול בגני הילדים. אין לנו תוספת של ילדים. אם כבר, יש לנו ירידה בכמות הילדים. ויש שם תוספת בתקציב של 3 ורבע מיליון שקל. ואני לא יכולה לשאול את הגזבר.

מר אלעד כהן: יכול להיות שזה משהו ... אולי זה טכני.

גב' צדוק תמר: אולי זה עניין טכני, אני לא יודעת. אבל אין לי מושג מה ההסבר לדבר הזה. אבל אם אני לא יכולה לדבר עם גזבר, אני לא יכולה.

מר ניר ברטל: דורון, תגיד משהו.

מר דורון טישלר: אני עדיין חי את הסרט.

מר ניר ברטל: מישהו רוצה להוסיף? אורנה? אלעד? בועז?

מר בועז בגריש: כן, אני רוצה לומר משהו. אני רוצה לשאול אותך שאלה. האם מותר לאשר תב"ר או לגעת באיזשהו פרויקט שאתה רוצה לאשר עליו תב"ר לפני שקיבלנו את אישור משרד הפנים? אז השאלה היא רטורית. כי אני כתבתי מכתב. אם אתה מטפל ברשות שלנו, יש תלונה -

מר עידו צ'פניק: לא, אני לא מטפל. אבל יש דברים שאני רואה. לא מכיר פנייה כזאת.

מר בועז בגריש: הבנתי. אז כשאנחנו יושבים בישיבת מועצה, ואנחנו באים לאשר את

התב"ר של הפיתוח של השכונה החדשה שקמה פה, ובשטח כבר עובדים הטרקטורים, ואני שואל בישיבת המועצה, אנחנו באים לאשר את התב"ר הזה, זה אישור בדיעבד? ואומר לי ראש המועצה, ואומר לי היועץ המשפטי בזמנו, כן, מותר. זה בסדר, הכסף נמצא בנאמנות. אמרתי להם 'אם זה מה שאתם אומרים, על סמך זה אנחנו מאשרים'. לא הייתי שקט. פתחתי את המדריך לנבחר, ואני רואה שחייב להיות אישור משרד הפנים.

מר ניר ברטל: בועז, זה קשור לתקציב?

מר בועז בגריש: בוודאי שזה קשור לתקציב.

מר ניר ברטל: איך?

מר בועז בגריש: כי זו כל ההתנהלות. אפרופו נושא של ועדות. אם אתם כבר תבואו לבדוק את הדברים, יש המון דברים לבדוק. אבל זו סתם שאלה שאני כבר מנצל את ההזדמנות כדי לשאול אותך. אם יש תלונה, ולא ראיתי שנעשה עם הדבר הזה משהו.

מר עידו צ'פניק: אני מוכן לבדוק. אני לא ... תלונה.

מר ניר ברטל: אתה יכול לפתוח ...

מר בועז בגריש: הזדמנות. אם משרד הפנים נמצא פה, נפתח את הדברים.

מר ניר ברטל: עוד משהו?

כן, לי יש שאלה.

מר עמית וינגרטן:

רגע, קהל בסוף. אודי? אביבית? דוד?

מר ניר ברטל:

זה לא לתקציב.

מר דוד כץ:

זו ישיבת תקציב.

מר ניר ברטל:

שלמה?

מר ניר ברטל:

מר שלמה אפרתי: כן, אני רוצה להגיד בכמה מילים, לדבר. תיכף יוסי יתייחס לנושאים שהעליתם. אני רוצה להגיד באופן כללי, מהמקום שלי. לשתף אתכם ולהשמיע את כולם של עובדי מועצת אורנית. אני מסתכל על המצלמה, אני מדבר בשם של עובדי המועצה, ואל עובדי המועצה. אנחנו רוצים לעבוד. אני קם בבוקר מאוד מוקדם, בדרך כלל אגב יוצא מפה מאוחר. כדי לשרת אתכם, תושבי אורנית. ואתכם, מליאת המועצה, כנבחרים הציבור. ויש פה המון דברים לעשות. ואנחנו מתים לעשות. מתים לעבוד. אני לא נכנס עכשיו להיבטים פוליטיים ולתקציב שאושר, לא אושר. אני אומר, על בסיס תקציב 2020, קשה מאוד לעבוד. אני רשמתי לעצמי על פתק קטן את רשימת הדברים שאני מחכה, ממש עומדים על שולחני, מחכה. אם זה הצללה בגן שמח, והצללה בגן תאנה, והצללה בגן תבור, שיפוצי קיץ ואיטום מבנים. האיטום של מועדון הנוער, שעכשיו אנחנו בקיץ אבל תיכף חורף ומה יהיה שם, אני לא יודע. גינון בכניסה ליישוב. יש המון המון דברים שמחכה, אני מת, מת, שיאשרו את התקציב. אני אגיד את זה בשפה יפה, בחייאת דינאק, תנו לעבוד. אני מת לעבוד. אנחנו מתים, בשם עובדי המועצה, מתים להעיף את היישוב קדימה. ויש המון מה לעשות. אני הראשון

לקום ולומר שיש לנו דרך ארוכה להגיע, כדי לתת את השירות שאנחנו צריכים לתת אותנו לתושבי המועצה. דרך ארוכה להגיע, ואנחנו עובדים על זה יום ולילה. בהנהגת ראש המועצה ובהדרכה של חברי המועצה. אני לא נכנס פה עכשיו. כולם נותנים מעצמם וכולם פה בהתנדבות. אני אומר, מעל לכל, להשמיע את קולם של עובדי המועצה. אחרי כל ישיבת מועצה מגיעים אלי העובדים ככה לגשש. רגע, מה היה? אישרו? לא אישרו? אפשר לעשות? פאנלים סולאריים, יהיו? לא יהיו? זה יהיה, לא יהיה. חברה, זה תוקע את המערכת המקצועית. בסוף הדברים מחלחלים. מחלחלים גם למוטיבציה של העובדים לעבוד. למוטיבציה של העובדים לעשות. זאת אמירה כללית. אני אומר, בשם עובדי המועצה,

גב' אורנה רייטר: כמה תוקע מכתב שאתה מוציא, שאסור לנו לפנות לא אליכם, לא אליך, ולא לעובדים? כמה תוקע? בוא תגיד לי. אסור לנו לפנות.

מר שלמה אפרתי: אני אענה גם על זה.

מר אלעד כהן: וכמה תוקע שיש לך תקציב של 1/20, שאם אנחנו רואים את 2020 אנחנו מבינים שתקציב זה כנראה בגדר המלצה בלבד. אז בוא -

מר שלמה אפרתי: תיכף יוסי יתייחס לכל -

מר אלעד כהן: בוא לא נגלגל עיניים -

גב' אורנה רייטר: כמה זה תוקע, שנייה,

מועצה מקומית אורנית
ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 42, מיום ראשון 13.06.21

מר שלמה אפרתי: תיכף יוסי יתייחס. אני אומר במה שהוא שאל. יש אופן שהמועצה רוצה לעבוד.

גב' אורנה רייטר: שנייה, וכמה זה תוקע שאתה לא עונה לתשובות המון זמן? כולה סרטון פרסומת, למנוע מאנשים להיעקץ. סרטון פרסומת. שאתה לא מסוגל להעביר, כי אתה מזכיר הוועדה. אתה מזכיר הוועדה. בוא תסביר לי איך זה מתנהל. אתה לא עונה לי.

מר שלמה אפרתי: אז אני אסביר.

גב' אורנה רייטר: אל תסביר לי פה.

מר שלמה אפרתי: אם העלית את זה כאן, אז אני כן אסביר. למועצה ולראש המועצה יש את הזכות לקבוע את האופן שבו הוא רוצה להתנהל.

גב' אורנה רייטר: אז בבקשה, חשוב שמשד הפנים ישמע.

מר שלמה אפרתי: נכון, חד משמעית. ראש המועצה מבקש שפניות של חברי המועצה למערכת המקצועית יעברו דרכו,

גב' אורנה רייטר: אבל הוא לא משיב.

מר שלמה אפרתי: ינוטרו דרכו, וזה בסדר גמור. אני אומר לכם, חבריה. חרפן שישמור על היישוב מחכה לתקציב הבא.

גב' אורנה רייטר: רגע, רגע, חשוב לשמוע. אוציא לנו המנכ"ל מכתב שאסור לפנות לאף אחד מהעובדים שלא דרך ראש המועצה. עכשיו, מה אני אעשה, כשאני פונה לראש המועצה והוא לא עונה לי? הוא לא עונה. הוא לא עונה לי כבר חצי שנה. לא עונה למיילים שלי.

מר שלמה אפרתי: אורנה, זה היה כמה דקות שלי לדבר, ואני רוצה -

גב' אורנה רייטר: לא, יש פה משרד הפנים. אין פה יועמ"ש.

מר שלמה אפרתי: רחפן שיסתובב על הגדר של היישוב מחכה לתקציב הזה. מצלמות לפיקוח, שיתפסו קקי של כלבים, מחכים בתקציב הזה. מצלמות לשי"ג, ליציאה, מחכים לתקציב הזה. יש המון דברים, פרויקטים בחינוך, גינה קהילתית. תמיכות לתנועות נוער. מחכות בתקציב הזה.

מר אלעד כהן: לא, שלמה, רק כדי להבין. כל הדברים האלה זה חלק מהתקציב השוטף? ...

מר שלמה אפרתי: בשם עובדי המועצה -

מר אלעד כהן: תראה לי איפה יש לי מצלמות בתקציב.

מר ניר ברטל: אלעד, אתה מפריע. אלעד! אתה מפריע.

בשם עובדי המועצה, אנחנו מחכים לתקציב שיאושר, על מנת לתת

מר שלמה אפרתי:

שירות יותר טוב לתושבי אורנית.

תראה לי רק איפה -

מר אלעד כהן:

אלעד, תמר, אתם מפריעים. שנייה, תודה.

מר ניר ברטל:

זהו.

מר שלמה אפרתי:

עכשיו ועד ההנהלה וועדת העובדים. עמית, אתה רוצה להגיד משהו?

מר ניר ברטל:

כן. ביום ראשון לפני שבוע, כשלא התכנסה פה הוועדה, אתה העלית

מר עמית ויינגרטן:

את זה שיש תקציבים שמחכים ולא מאושרים בגלל אנשים פה. אני לא נכנס מי כן, מי לא. אני הייתי בטוח, שם כל הורי גוונים, ובשם כל מה שקורה פה ביישוב בבני"ס גוונים, שצבעתם כסף לטובת הדבר הזה. שמעתי ונכנסתי לפגישה הזאת, כי רציתי לראות האם יש פה מישהו שיושב, שיצביע נגד התקציב לשיפוץ בית הספר. לא התקיימה הישיבה. אני בא ומגלה שאתה לקחת, הכנסת 200,000 שקל לשיפוץ כל מוסדות החינוך, כשאתה יודע, היית יחד איתי, עם השר, כולנו ראינו מה הולך פה בבני"ס גוונים, נכון? זה מה שמגיע לכל ההורים של בית הספר? למה הבאנו לפה את השר? כי אתם ביקשתם מאיתנו שנעזור לכם להביא לפה תקציב.

כי אתם ביקשתם שכולנו נהיה ביחד. נכון? ובסוף מה גילינו? זה החינוך שאתם נותנים לנו? זו העזרה של מה שאנחנו ההורים, נותנים ומשקיעים מעצמם שלנו? זה מה שהילדים צריכים לקבל? אנחנו לא מוכנים יותר לקבל את הדבר הזה. ואני דורש מכל מי שיושב פה, אופוזיציה, קואליציה, משרד הפנים, אני מבקש ואני דורש שבית הספר הזה ישופץ. בית הספר הזה מסוכן לילדים. כי יש שם גופי

תאורה שתלויים מתקרות לא מחוברים. יש שם מלא דברים שחייבים להיות משופצים. ניר, אתה יודע, אתה היית יחד איתי שם. אני לא סתם דאגתי ששר החינוך יהיה פה. אתה יודע בדיוק כמה משאבים השקענו כדי להביא אותו לפה.

ובסוף מה אני מגלה? ביום, בבוקר של בית הספר, שאתם הגשתם בקשה להרוס את בית הספר? איפה חשבתם לשים את הילדים? אותי ההורים שואלים, לא אותך. אני דורש שיהיה פה כסף לשיפוץ הזה. זה לא מעניין אותי כלום. אני אומר לכל מי שיושב פה. אנחנו לא מתכוונים לשתוק. לא מתכוונים לשתוק. די. זה כבר חצה כל גבול. יש פה פערים בין בתי הספר שקיימים היום.

מר ניר ברטל: נשאלה קודם שאלה, על איזה סכומים מדובר.

מר אלעד כהן: חכה ליום שלישי.

מר עמית ויינגרטן: לא צריך ליום שלישי. אני התנדבתי,

מר ניר ברטל: עמית, איזה סכומים מדובר? אני רוצה לשמוע.

מר עמית ויינגרטן: יש 2 מיליון שקל, שהיינו יכולים לקבל 70% מהם ממשרד החינוך. אם זה היה מוגש בצורה כמו שצריך, כבר הכל היה בתוך הצנרת. וההשפעה שלנו כהורים במשרד החינוך היתה הרבה יותר גבוהה מאשר היום.

מר ניר ברטל: תודה. אם כבר פתחנו לקהל, מישהו רוצה להוסיף?

מר עמית ויינגרטן: אני מבקש גם תשובה שלך. שמי עמית, אני יו"ר הנהגת הורים ביי"ס

גוונים.

מישהו רוצה להגיד משהו? בוא רק תתקרב למיקרופון.

מר ניר ברטל:

... ובעיקר מסתכלים על תקציב של כיתת הוותיקים. ואני קצת מודאג

מר אלי הוד:

ממה שאורנה כתבה, כי היא -

אלי, לא שומעים אותך. אתה צריך ליד המיקרופון.

מר ניר ברטל:

אני מסתכל על מה שאת פרסמת בפייסבוק. ומה שטענת עכשיו כאן.

מר אלי הוד:

רגע, לא, אלי, אלי, שנייה. לא, לא, אני לא אאפשר את זה.

מר ניר ברטל:

לא, יש פה נתונים שגויים.

מר אלי הוד:

אני מבקש להתייחס, אנחנו בישיבת תקציב. לא בשום נושא אחר.

מר ניר ברטל:

הנושא היום הוא תקציב. יש לך הערות לתקציב, הערות לשאלות שאמרו פה, נשמח לשמוע. לא דברים שלא קשורים לתקציב, גם אם זה מאוד בוער.

אז אני אומר שאלות שקשורות לתקציב. באת ואמרת שאת רוצה

מר אלי הוד:

שיהיה שקל כנגד שקל, ממה שמקבלים מהמשרד לשיוויון חברתי. בפרסום שעשית, ואני מקווה שאת עומדת מאחורי זה, יש סך הכנסות 59,000 שקל דמי חבר. לפי 300 ₪ לחבר, כמה אנשים זה? כמעט

.200

סליחה, הוא רוצה תשובה. אתה רוצה תשובה?

גב' אורנה רייטר:

כמה אנשים יש בפועל? לא, תראי, את פרסמת, לא, אני רק רוצה,

מר אלי הוד:

תיכף תמשיך. רק אורנה לא הבינה אם אתה שואל שאלה ומחכה

מר ניר ברטל:

לתשובה או שואל שאלה רטורית?

לא, אני שואל אמיתי. כמה אנשים, לדעתך,

מר אלי הוד:

הנתונים שאני העליתי, בגלל שאני לא שוחה בתקציב שלך, אני

גב' אורנה רייטר:

הבאתי נתונים שרשומים בתקציב שפורסם על ידי המועצה והועבר לי. ושם רשום הכנסות 59. אתה רוצה לראות את השורה? יש לי אותה.

מאוד.

מר אלי הוד:

בבקשה, אני אראה את השורה. אין בעיה. ... נכון, אני שאלתי

גב' אורנה רייטר:

שאלות. מה שאני כתבתי, שאלתי שאלות. לא ראיתי, הנחתי הנחות ושאלתי שאלה. אולי שגוי.

על סמך טיוטת התקציב.

מר אלעד כהן:

טיוטת התקציב, בוודאי. אם הייתי יכולה להיפגש ולשאול את הגזבר,

גב' אורנה רייטר:

את יכולה להראות לי את טיוטת התקציב?

מר אלי הוד:

טיוטת התקציב במועצה.

דובר:

בכל אופן אני רוצה להגיד לך שכל מה שכתבת שגוי.

מר אלי הוד:

זה ממש לא נכון.

גב' אורנה רייטר:

ולא נכון לחלוטין.

מר אלי הוד:

זה לא נכון. מה שכתבתי זה מה שהוצג בטיוטת התקציב. ואני מדברת

גב' אורנה רייטר:

על טיוטת התקציב.

אלי, תודה. רק נגיד שאתה קצת מכיר את התקציב,

מר ניר ברטל:

בסדר. הוא מכיר והוא יודע –

גב' אורנה רייטר:

המועצה משקיעה כל שנה, לידיעת חברי המועצה, כ-50,000 שקל. מי

מר אלי הוד:

שרוצה לקבל ממני את הנתונים מוזמן.

אלי, רק אגיד לפרוטוקול, למי שלא מכיר. בהתנדבות, אני לא יודע

מר ניר ברטל:

איזה טייטלים, אבל אחד מהטייטלים זה מנהל מחלקת ותיקים במתנ"ס, בהתנדבות. רציתי להגיד

משרה מלאה, אבל אלי עושה הרבה מעבר למשרה מלאה. מתחתיו כמה רכזים?

מר אלי הוד: 13,

מר ניר ברטל: 13. הוא לא פועל בעצמו, הוא גם מנהל או מלווה 13 רכזים נוספים, שגם הם בהתנדבות, שכל אחד פועל בתחום אחר. אז אלי מבצע ועוזר להכין את התקציב של הוותיקים, אז הוא בקיא בו. עוד מישהו רוצה להגיד משהו או שסיימנו? כן, דורון.

מר דורון טישלר: בהתייחס רק לדבר אחד, לדברים ששלמה אמר. שאנחנו נשמח לראות איפה בתקציב מופיע השורות של הנושא של המצלמות שהזכרת.

מר ניר ברטל: תודה.

מר אלעד כהן: רגע, מה התשובה?

מר שלמה אפרתי: ספציפית של המצלמות למה?

מר אלעד כהן: כן, בטיטת התקציב.

מר שלמה אפרתי: יש שתי מצלמות שהזכרתי. אחד, מצלמות לפיקוח ואחד לשער.

מר אלעד כהן: זה מופיע בטיטת התקציב שהגשתם היום.

מר שלמה אפרתי: לפיקוח יש סעיף של 600,000 שקלים בשפ"ע. ששם הכנסנו המון

מהדברים.

לא, אני שואל רק על הביטחון.

מר דורון טישלר:

ולביטחון יש סעיפי ביטחון, גם כן הוצאות להשקעות, ... מרכיב

מר שלמה אפרתי:

הביטחון.

בתקציב השוטף? תראה לי,

מר דורון טישלר:

כן, בשוטף.

מר שלמה אפרתי:

אפשר לראות? שיוסי יקרין את זה אולי?

גב' אורנה רייטר:

חבר'ה, תקשיבו, לא לכל חשבונית יש סעיף משלו. הסעיפים הם, יש

מר שלמה אפרתי:

סעיפים שהם יותר ספציפיים ויש סעיפים שהם יותר רוחביים.

מה הסכום של המצלמות? איזה סכום?

גב' אורנה רייטר:

אני לא נכנס לזה עכשיו.

מר שלמה אפרתי:

למה?

גב' אורנה רייטר:

כי זה פועל בפני עצמו. לא נכנס לזה עכשיו.

מר שלמה אפרתי:

זו ישיבת תקציב. מה הסכום? סדרי גודל?

גב' אורנה רייטר:

לא נכנס לזה עכשיו.

מר שלמה אפרתי:

לא, הוא אמר רישות מצלמות.

גב' אורנה רייטר:

מצלמה יכולה לעלות בין 2,000 שקל ללא יודע מה, 30,000 שקל. תלוי

מר ניר ברטל:

גם איזו מצלמה. ויש לך סעיף, מרכיבי ביטחון, הוצאות ביטחון,

עד עכשיו על שני מצלמות ביטחון שילמנו איזה 200,000 שקל.

גב' אורנה רייטר:

וגם זה, אורנה, היה בכלל בתב"ר. ולא בתקציב השוטף. אתה קצת

מר אלעד כהן:

עושה מישמש.

לא, לא, לא עושה מישמש.

מר שלמה אפרתי:

תב"ר זה היה. תשאל את יוסי.

מר אלעד כהן:

זה בסדר, נו. אתה רק רוצה לעבוד.

מר דורון טישלר:

אני רוצה להגיד משהו. אחרי זה תמר. חמש דקות אני אגיד משהו,

מר ניר ברטל:

ואחרי זה נראה עם ההפסקה. אני רוצה קודם כל להתייחס לכמה טענות שנאמרו פה. להציג את

הדברים כפי שאני מבין אותם ואחרי זה ננסה להתקדם. ככה, קודם כל בועז אמר בהתחלה, הוא תיאר את הדברים דווקא די נכון לגבי ההשתלשלות. הפנייה שלי אל בועז היתה, אחר כך,

גב' אורנה רייטר: לא, שיראה, שזה נלקח מהתקציב.

מר ניר ברטל: אחר כך, אורנה. תודה. הפנייה שלי אל בועז היתה בדיוק כמו שאתה אמרת בהתחלה. שצריך לבוא לשבת, לפני הישיבה, להגיע לתקציב מוסכם ואת כל הדיונים והויכוחים והשאלות עושים את זה לפני ובאים כשכבר יש פה הסכמות. ולכן זו היתה פנייה שלי אליך, בועז, במטרה לבוא וכבר אחרי, אנחנו כבר חצי שנה באירוע הזה. אני מזכיר שלדעתי הפנייה הראשונה של הגזבר, לא זוכר מתי זה היה, באוקטובר או בנובמבר 2020, לבוא להיפגש עם חברי המועצה, לפני שהוא מגבש את טיוטת התקציב. לשמוע, להציע. אני חושב שהיו אפילו כאלה שבאו. אחרי שנעשו פגישות עם הגזבר, אני גם פניתי לכל חברי המועצה לבוא ולהיפגש איתי. וגם לדעתי כבר אז היתה טיוטת תקציב ועברנו עליה. ואכן נעשו פגישות כאלה. אז להגיד 'לא נותנים, לא...', זה לא נכון.

אחרי ישיבת תקציב הראשונה, אני אמרתי שם, איך אלעד אוהב להגיד? זה מוקלט. אפשר לראות בדיוק מה שאמרת בפתיח. חברה, רוצים שינויים? זה בסדר. תגידו מה אתם רוצים להעביר. 100,000 שקל מהסעיף הזה לסעיף הזה עבור זה וזה. זה בדיוק מה שאמרתי. להגדיל את הקיטון, להגדיל את הגידול מ-11 ל-13. עם זה אי אפשר לעבוד. עם זה לא מכינים תקציב. תלכו הביתה, תעשו עבודה, תחזרו אלינו. זה ככה. בערפל.

ואחרי זה, עכשיו נשאלה שאלה, כביכול לא עשינו כלום בחמישה חודשים מינואר עד עכשיו. לא, נעשו פגישות ושלחתי אליהם פניות בדיוק שהשורה התחתונה שלהם -

גב' אורנה רייטר: סליחה?

מר אלעד כהן:

מתי נפגשת איתנו? אחרי הפגישה היחידה שהיתה?

מר ניר ברטל:

שנייה, שנייה.

גב' אורנה רייטר:

אתה מוכן לשלוח את האי-מייל הזה, ששלחת פנייה? אני פעם אחת

פגשתי אותך ...

מר אלעד כהן:

תגיד לי גם מתי נפגשת איתי, חוץ מפגישה אחת -

מר ניר ברטל:

רגע, חבר'ה. שנייה. לדעתי אפילו שני מכתבים שלחתי לכם.

גב' אורנה רייטר:

סליחה?

מר ניר ברטל:

סולח. בסוף, המטרה של, אני אראה לכם שני מכתבים בנושא

התקציב.

מר אלעד כהן:

מתי? תראה לנו אותם.

מר ניר ברטל:

אני אשלח לך אותם ... את המיילים האלו. ... שלחתי לך את המיילים

האלה. אתה ראית אותם.

גב' אורנה רייטר:

סגור ששלחת. כי זה היה כתוב 'עבור משרד הפנים'.

מר ניר ברטל: אורנה, אפשר רגע לסיים? תודה. ובסוף, המטרה של הפניות האלה, אליהם, לחברי האופוזיציה, אחרי שהם התנגדו לתקציב, היתה לבוא, א', להתייחס לטענות שלהם. כמו תקטין את הגידול, שהאחוז הכללי מהחינוך ירד או יפחת, זה לא משהו שאפשר לבנות איתו תקציב חדש. להתייחס לטענות האלה, ובסוף, אני זוכר אפילו בפנייה אליכם, פירטתי לכם שם את כל, רציתם לתקן את המנהל הכללי, שלחתי לכם את כל הסעיפים של המנהל הכללי, שתגידו מאיזה סעיף,

מר אלעד כהן: הוא מדבר על המכתב שהוא הוציא יום אחרי הפגישה. עוד לפני הפגישה איתם.

מר ניר ברטל: אלעד, אתה מפריע לי.

מר אלעד כהן: שאלה אותי שאלה, אני עונה לה.

מר ניר ברטל: תודה. בדיוק בסוף המטרה שיקרה מה שהצגת מה שצריך לקרות בהתחלה. וזה לא קרה. ראיתי שזה לא קורה, הכנו טיוטת תקציב חדשה בהתאם להערות שהיו. שלחנו אותה. וקבענו ישיבות. וכך הגענו עד הלום. לגבי הפגישה עם הגזבר. הייתי מאוד שמח שכן תהיה פה תקשורת חופשית בין חברי המועצה לבין הדרג המקצועי, אבל כבר הגענו למצבים שמתקשר חבר מועצה ומתחיל לתת הנחיות ודורש בקשות ממנהל, לפעמים בניגוד לדברים האחרים שהמועצה רוצה לקדם.

ופה המנכ"ל, לאחר שהוא נועץ עם היועץ המשפטי, הוציא מייל הבהרה. מי שרוצה להיפגש עם עובדי מועצה, בשמחה. צריך להעביר את הפנייה אלי ואני אבחן אותה. בשמחה, כמו שאמרתי בעבר. אפשר

להיפגש. זה שני העניינים האלה. נאמר פה על הארנונה, כביכול שהלכה לכל מיני מקומות.

גב' אורנה רייטר: ניר, להבא, איך זה הולך להיות. אם אתה לא עונה על מיילים.

מר ניר ברטל: אורנה, את מפריעה לי.

גב' אורנה רייטר: אתה לא עונה על מיילים. אם אני שולחת לך מייל, אתה לא עונה. אז איך אני יכולה לבקש.

מר ניר ברטל: תשלחי. אני לרוב קורא מיילים, אחרי כמה זמן.

גב' אורנה רייטר: בסדר. ... להמשיך ככה.

מר ניר ברטל: ככה. לגבי הארנונה, נאמרה פה טענה שהארנונה כביכול לא יודע לאן הלכה ולאן היא עברה. אבל כמובן שלא מתעמקים ולא רואים שמצד שני גם מענק האיזון של המועצה קוצץ במיליון. החזר ההוצאות להסעות של משרד החינוך, שהוריד מ-90% השתתפות ל-50% השתתפות. זו מכה קשה לכל הרשויות המקומיות, בעיקר כאלה שיש להן הסעות. הרבה הסעות. פחות או יותר היתה ירידה של 2 מיליון, משהו כזה. 1.5 מיליון, 2 מיליון. אז יש קיצוצים גם מהצד השני שמשרדי הממשלה נתנו לנו. אז צריך גם לראות את התמונה המלאה. לגבי שמשרד הפנים צריך לבוא ולעשות פה ביקורות. בפועל משרד הפנים עושה את זה פעם בשנה, מוציא דוח. לדעתי לפני איזה חודשיים דנו בדוח אחד כזה. זה לעניין הזה. רק תנו לי לראות. לעניין המנהל הכללי נאמר שיש פה איזה גידול והתפרעות בסעיפי המנהל הכללי. אז יוסי הסביר את זה בישיבת התקציב עוד בינואר, שלמשל אחד הדברים שנעשו, בגללה הביאו

לגידול במנהל הכללי, זה שלמשל סעיף המיכון, אם אני זוכר נכון, או המחשוב, היה מפוזר בשלושה או ארבעה פרקים ויוסי, לצרכי נוחות תקציבית שלו, איחד את זה לסעיף אחד במנהל הכללי. אז פתאום 300, 400 אלף שקל עברו מחינוך, ביטחון, למנהל כללי. אז מנהל כללי גדל. אז אין פה באמת הוספות סביב איחוד הסעיפים האלה. זה רק עניין רישומי.

גב' אורנה רייטר: ובהוצאות שכר?

מר ניר ברטל: אורנה, שנייה. אורנה, אני מדבר. אלה היו דברים שכבר הוסברו לפני חמישה חודשים. לעניין גוונים, בסדר? בעצם, מה שאלעד אתה אומר, 'אני לא מוכן לאשר או לדון בתקציב השוטף', תעדכן אותי אם אני טועה, 'אלא עד שאני אראה שהוא נותן מענה לשיפוץ ביי"ס גוונים. ונדבר על זה עוד יומיים, אני לא רוצה לדבר על זה עכשיו'. ועמית, אני רוצה לענות לך, לכן יש פה גידול בסעיף של שיפוץ קיץ. גידול כי ככל שהמועצה יכלה להגדיל, אני מאוד מקווה שרוב הכסף יוכל ללכת לבי"ס גוונים. אני רק אגיד שבנוסף ל-200,000 שקל האלה, יש עוד 400, שלמה?

מר שלמה אפרתי: כן.

מר ניר ברטל: עוד 400,000 שקל שאישרנו כתב"ר חד פעמי לשיפוץ קיץ. סך הכל זה מגיע ל-600,000 שקל לכל מוסדות החינוך ביחד. ואם התקציב הזה לא מאושר אז אנחנו נשארים עם שיפוץ קיץ של 100,000 שקל. זאת אומרת יש פה דלתא של 100,000 שקל. עכשיו, אני יודע שזה לא מה שאנחנו מייחלים לו, אבל זה בכל זאת משהו שאפשר לעשות איתו. ואם זה לא יהיה, אז גם ה-100,000 שקל האלה לא יהיו.

לעניין המציינג ממשרד החינוך, לדעתי זו אפילו הנחייה של משרד הפנים, שאסור שזה יהיה בתקציב השוטף. הגשנו קול קורא של משרד החינוך על 2 מיליון שקל, והמציינג הוא 30%, זאת אומרת משהו

כמו 600,000 שקל, המועצה צריכה להביא. וכתב"ר, שיפוץ וכדומה. מציינג, בטח בגלל ההיקף, הם לא באים מהתקציב הבשוטף. הם באים מקרנות הפיתוח ומקומות אחרים. לכן אין כל כך קשר בין התקציב השוטף לבין הקול קורא של משרד החינוך, שאנחנו גם לא יודעים להגיד אם הוא התקבל או לא.

עכשיו, אם מישהו רוצה בכל זאת לייעד פה, לא יודע, 200, 300 אלף שקל לשיפוץ בית ספר מסוים, אין בעיה. בדיוק מה שעידו אמר בהתחלה. תבוא ותגיד 'אני רוצה 200, 300 אלף שקל לשיפוץ גן כלנית, מצלמות PTZ או שיפוץ בית ספר וכדומה'. נגיד למה אתה רוצה את הכסף, אבל תגיד גם מאיפה יבוא הכסף. תגיד אוקיי, סבבה. בבקשה לכבות את תאורת הרחובות בין אחת בלילה לחמש בבוקר, יחסוך לנו X כסף. בכסף הזה נשפץ את בית הספר. זה אפשר לעבוד, אפשר להכין תקציב.

מר עמית ויינגרטן: ניר, עכשיו אתה אומר שיש 600,000 שקל. בוא בבקשה תצבע אותו, שהוא יהיה לגוונים.

מר אלעד כהן: ביקשתי לקיים דיון, להתחייב לשפץ במסגרת תב"ר. הוא מספר לכם סיפורים.

מר ניר ברטל: עמית, עמית.

מר עמית ויינגרטן: תן לי רגע ... בבקשה. בסדר?

מר ניר ברטל: כשאני אסיים. לא, לא, עמית.

מר עמית ויינגרטן: כי הרי ברור שזה לא יגיע.

גב' אורנה רייטר: זה היה שם כל הזמן.

מר עמית ויינגרטן: זה 200,000 שקל. אני לא יודע מאיפה עוד 400,000 שקל.

מר ניר ברטל: לא אמרתי שיש. אמרתי שאם נצטרך, זה סדר הגודל של המציינג. ובי, אמרתי שזה לא מהתקציב השוטף. אם אתה רוצה להביא את זה מהתקציב השוטף, בשמחה. תבוא ותגיד מה אתה מפנה. נגיד בימי שבת אין שמירה בש"ג.

מר עמית ויינגרטן: אני יו"ר הנהגה, אני לא מנסה לנהל את המועצה.

מר ניר ברטל: אני מסכים איתך. אבל אתה כן מנסה לנהל את המועצה. אתה אומר 'תביאו לי 600,000 שקל, תשפצו', ...

מר עמית ויינגרטן: אתה טרפדת את זה, על מה אתה מדבר?

מר ניר ברטל: לא טרפדתי שום דבר. אני עוזר לך,

מר עמית ויינגרטן: כן, אתה עוזר לי? אתה עוזר לי?

מר אלעד כהן: הוא כנראה חושב שהוא המנהל היחידי של התקציב.

מר עמית ויינגרטן: תסתכלו מה הגשתם למשרד החינוך, באמת.

- מר ניר ברטל:** אני אסביר לך אחרי זה, בסדר?
- מר עמית ויינגרטן:** אני לא צריך שתסביר לי. ראיתי בעיניים.
- מר ניר ברטל:** אתה כן צריך, כי אתה לא מבין.
- מר עמית ויינגרטן:** לא, אתה מבין. תסתכל בכתב כמויות אחד, מבנה אחר.
- מר ניר ברטל:** אז אתה צודק. אתה מבין יותר ממני. צודק.
- מר עמית ויינגרטן:** אז אני מקבל לקבל תשובה, כי לא ענית, מה ענית להורים שיש תקציב לשיפוץ מוסדות חינוך וכולם מחכים, רק כי החברים שפה לא הגיעו לאשר.
- מר ניר ברטל:** כרגע הסברתי. יש סעיף של 200,000 שקל. בנוסף ל-400.
- מר עמית ויינגרטן:** סעיף של 200,000 שקל כל מוסדות החינוך באורנית.
- מר ניר ברטל:** בנוסף לעוד 400,000 שקל,
- מר אלעד כהן:** ומה תעשה עם זה?
- גב' אורנה רייטר:** ש-400 אנחנו אישרנו את זה לשיפוצי קיץ. הוא אמר שהוא... אבל זה

לא קשור לזה.

אני מזכיר לך, עמית,

מר ניר ברטל:

אני מזכיר לך שיש דוחות ... שהסתרתם מההורים,

מר עמית ויינגרטן:

לא מסתירים שום דבר. עמית, עמית, תעצור פה.

מר ניר ברטל:

גם את זה נשלח במייל. מפברואר מבקשים דוחות בטיחות, אתה לא

מר עמית ויינגרטן:

נותן אותם.

אם אתה מתפרץ זו פעם אחרונה. אני מבקש ממך לצאת כמו השניים

מר ניר ברטל:

הקודמים שהתפרצו. אין פה איפה ואיפה. תודה. עוד יומיים תהיה ישיבת מועצה מן המניין. נדבר על הנושא הזה. עכשיו אנחנו בישיבת תקציב. ואני חוזר ואומר על מה שעידו אמר ואני חוזר על זה, כי כבר אמרתי את זה בינואר. אם מישהו רוצה לעשות שינוי בתקציב, בשמחה. עד היום, לא קיבלנו, לפחות אני.

יוסי, אתה קיבלת בקשה לשינוי מזה לזה? לא התקבלה פה, לא במייל, לא בעל פה, שום הצעה קונקרטית. מסעיף 1703, לקחת 50,000 שקל. זה אומר לצמצם את ניקיון המועצה מפעם בשבועיים לפעם בחודש, לקחת 50,000 שקל ולצבוע את הגדרות בבי"ס גוונים, להעביר לסעיף הזה. לא התקבל פעם אחת. ביקשתי את זה בינואר, ביקשתי אחרי זה במכתבים. ביקשתי בפגישה אתכם, עד היום לא התקבל. לכן, אי אפשר לבוא ולעשות, תראה לי, תוכיח לי, ועם סיסמאות באוויר.

מה שאני מציע זה מה שאתה הצעת. בהתחלה. אני מציע שאנחנו עכשיו נצביע על טיוטת התקציב המעודכנת, שהיא על סדר גודל של 63,700,000 שקל. אם למישהו יש עכשיו הערות, שינויים שהוא

רוצה לעשות, נשמח.

נאמרו ההערות.

גב' אורנה רייטר:

אתה רוצה בכוח שאנחנו נתנגד לתקציב? באנו ואמרנו,

מר אלעד כהן:

קודם כל, אלעד. אני לא רוצה בכוח שום דבר.

מר ניר ברטל:

לא, אבל אתה מוביל לזה.

מר אלעד כהן:

אני רוצה בהסכמה. אני לא מוביל. אני כבר הבנתי,

מר ניר ברטל:

לא, אתה משחק משחק,

מר אלעד כהן:

אני לא משחק שום משחק, אלעד.

מר ניר ברטל:

ואני אומר לך, תקבע את זה לעוד יומיים. נתייחס גם לעניין של

מר אלעד כהן:

גוונים.

אתה יודע מה, אלעד?

מר ניר ברטל:

הסיפור של גוונים צריך לקבל מענה בתב"ר ולא בתקציב השוטף. זה

מר אלעד כהן:

ברור. מי שאמר לכם את זה, סיפר לכם סיפורים.

- מר עמית ויינגרטן:** אלעד, אני לא אמרתי תב"ר, תקציב שוטף. זה לא מעניין בכלל.
- מר אלעד כהן:** אוקיי, אז אנחנו רוצים -
- מר ניר ברטל:** אלעד, אני מסכים איתך. אין לי בעיה.
- מר אלעד כהן:** בואו ניפגש עוד יומיים.
- מר ניר ברטל:** כן, אבל עוד יומיים זו לא ישיבת תקציב. או שאני לא יודע, בעצם.
- מר אלעד כהן:** נקיים את זה ביחד. מה הבעיה?
- מר ניר ברטל:** אני מציע ככה. אלעד, אתה רוצה לעשות ישיבה עוד יומיים. בבקשה,
- מר אלעד כהן:** רגע, שנייה, בואו נתקדם. אפשר להתקדם.
- מר ניר ברטל:** בבקשה.
- מר אודי וילד:** אפשר לאשר תקציב ...
- מר אלעד כהן:** לא, לא, זה לא יהיה.

יהיה, יהיה. אתה רוצה בכוח? סתם.

מר ניר ברטל:

אנחנו נפגשים פה עוד יומיים.

מר אלעד כהן:

אלעד, אלעד. אבל עוד יומיים זו לא ישיבת תקציב, זו ישיבה מן

מר ניר ברטל:

המניין.

נקבע את זה גם כשיבת תקציב.

מר אלעד כהן:

אלעד, שנייה. מה שאני מבקש, כל ההצעות לתיקונים שנאמרו פה, או

מר ניר ברטל:

נוספות שיש, אנא בבקשה תשלחו אלי ואל יוסי. מסעיף זה וזה, להוריד, להוסיף פרסום וכדומה.

למשל אחד מהסעיפים שאת אמרת, להוריד 80,000 שקל, לדעתי כבר אני חושב שזה בלתי אפשרי, כי

כבר עברה חצי שנה וכבר הוצאנו יותר מהכסף שאת רוצה -

ניתן להם אופציות לבחור. יש כמה סעיפים. תבחרו מה, סליחה, אם

גב' אורנה רייטר:

משהו שאני מציעה, וזה משהו קטסטרופאלי, תגיד. ונמצא משהו אחר.

מעולה, בשמחה.

מר ניר ברטל:

השאלה ביומיים תעמדו בזה?

מר אלעד כהן:

ישבתם, התעמקתם, עברתם, ראיתם איזה סעיפים, בסדר. תעלו את

מר ניר ברטל:

זה על הכתב, היום בערב. תשלחו לנו. נעבור על זה מחר. ונוכל -

מר אלעד כהן:

היום בערב זה לא יהיה. עד מחר בערב.

מר ניר ברטל:

מחר בערב גם בסדר. אני מסכים איתך ואני רוצה להיות טיפה, להיות יותר מאפשר, לבוא ולהגיד בואו נראה את ההצעות. אולי יש פה הצעות שהן מאוד פשוטות וקלות. להעביר 20,000 שקל מזה לזה. וזה אפשרי וזה לא יהיה קטסטרופה גדולה מדי. נעשה את זה, ואז אפשר יהיה לשלוח טיוטת תקציב,

גב' אורנה רייטר:

מה טכני? לא הבנתי.

מר יוסף הדרי:

טכנית אנחנו נצטרך לפתוח ישיבה -

מר אלעד כהן:

אין בעיה. אבל בהסכמה אפשר הכל.

מר ניר ברטל:

תסכימו, ביום שלישי, מה? ... את תתנגדי לזה? ...

מר אלעד כהן:

רוצה לדחות את זה ליום רביעי?

מר ניר ברטל:

לא, לא, אלעד.

מר עידו צ'פניק:

דרך אגב, לגבי גוונים, הצעה. זאת לא הצעה שאני תומך בה. אולי

רעיון,

רק תגיד לפרוטוקול.

מר ניר ברטל:

בוא נשמע רק את ההצעה. אני גם רוצה. אלא אם כן מסיימים את

מר אלעד כהן:

הישיבה.

לא, אני אומר, אפשר, אם רוצים, לקבל החלטה. לקחת הלוואה...

מר עידו צ'פניק:

קולע לדעת גדולים, מה שנקרא.

מר אלעד כהן:

לקחת הלוואה נניח על 600,000 שקלים, שזה המציג שהרשות

מר עידו צ'פניק:

צריכה לתת, בהנחה שהיא תזכה בקול קורא של משרד החינוך. הלוואה ל-10 שנים. לקצץ 60,000 שקלים בשנה למה שתחליטו. ובמידה ולא תזכו במציג של משרד החינוך, לקבל החלטה שאם ככה אז הפרויקט נופל, או לוקחים הלוואה נוספת כדי לנסות ... על חשבון המועצה ולמצוא עוד איזה 100 ומשהו אלף שקלים.

אני לא נכנס ל-600, כי זה לא הסכומים הריאליים. אבל זה הכיוון

מר אלעד כהן:

שאנחנו מדברים עליו.

אנחנו הבאנו עוד הצעות. שלא היו, למשל שנעשה פרויקט שמכניס

מר ניר ברטל:

כסף למועצה, ועם הכסף שהפרויקט מכניס נעשה את המציג. אבל זה נפסל.

זה לא נפסל, אבל לא משנה. אתה עוד פעם מציג דברים לא נכונים.

מר אלעד כהן:

זה לא נפסל. הלכנו לכיוון אחר.

גב' אורנה רייטר:

אלעד, אני רוצה גם להגיד משהו.

מר עמית ויינגרטן:

סליחה, אני מתנצלת.

גב' אורנה רייטר:

חבר'ה, בואו נתכנס.

מר ניר ברטל:

אבל האיש בוער לו להגיד משהו. בואו ניתן לו –

מר אלעד כהן:

אנחנו רוצים לדבר על חינוך.

מר גיא:

מי האדון?

מר אלעד כהן:

גיא, תושב. ... אנחנו רוצים לדבר על חינוך. בית ספר גוונים כמו

מר גיא:

שהוא היום, הוא לא ראוי. לא ראוי לפתוח אותו ב-1.9. עכשיו, זה לא 600, ולא 700,

אתה אומר דברים שחשוב לשמוע, אבל אתה בישיבה לא נכונה. תבוא

מר ניר ברטל:

עוד יומיים.

רגע, אבל מנסים למצוא פיתרון.

מר אלעד כהן:

מאוד פשוט. יש תקציב, נכון? תקציב. ... ביום שלישי, רביעי. חמישי,

מר גיא:

לא משנה. אני יודע שהוא יעלה. בית הספר הזה ב-1.9 לא יכול להיפתח. ו-200 אלף, ו-700 אלף,

כוסות רוח למת.

מר אלעד כהן:

600 אלף, זה אוויר. בית הספר צריך 2 מיליון ש"ח מיד. מיד. זאת

מר גיא:

אומרת, לא מגיע לנו, פשוט לא מגיע לנו, רגע, לא, לא, שנייה. 2 מיליון ש"ח. עכשיו, אם צריך לכבות את האורות, תכבה את האורות. אם צריך לפטר את השומרים בכניסה שלא יהיו, תפטר אותם. אנחנו רוצים פה שיהיה חינוך.

אם צריך לקחת הלוואה, רעיון נפלא. לקחנו לזה הלוואה, תראה איזה יופי, אנחנו יושבים פה. אני בסדר עם הלוואות. אני אחלה עם הלוואות. בסדר? אנשים לוקחים משכנתא, קונים איתה בית.

זה הכיוון שאנחנו רוצים.

מר אלעד כהן:

לא, אז ללכת לקחת 2 מיליון הלוואה. כי הנהגת הורים יש החלטה.

מר גיא:

אנחנו ב-1.9 לבית הספר הזה לא נכניס את הילדים. ואם אני יכול לוותר על משהו בבית בשביל שהוא יקבל שיעור פרטי, זו צריכה להיות התפיסה. מאיפה מביאים את הכסף,

גיא, תודה. סליחה,

מר ניר ברטל:

רק כדי שנהיה פרודוקטיביים.

מר אלעד כהן:

אני תיכף אתייחס לזה.

מר ניר ברטל:

אני לא רגיל לזה. כי ככה לא מתנהגים כשמכבדים אנשים אחד את

מר עמית ויינגרטן:

השני.

עמית! לא, לא, לא, גיא. אני רוצה לענות לך. ... אני רוצה לענות לך

מר ניר ברטל:

ברצינות. כי חבל, אתה הולך לצאת -

זה בהמשך למה שהצעת. זה הכיוון שאני מדבר עליו.

מר אלעד כהן:

גיא, גיא.

מר ניר ברטל:

תעלו הצעת החלטה ותחליטו.

מר עידו צ'פניק:

בסדר, אבל בשביל זה צריך לקיים קודם כל את אותו דיון ביום

מר אלעד כהן:

שלישי. שאני מצפה שלדיון הזה, כפי שביקשתי, תבוא המהנדסת, תציג, שנייה רגע,

זה הילדים שלנו. זה הילדים.

מר גיא:

אני מסכים.

מר ניר ברטל:

עידו, אני מצפה, אני פשוט עונה לעידו, ברשותך. אני מצפה שלאותו

מר אלעד כהן:

דיון ביום ג', שכבר ביקשנו אותו לפני שבועיים, תבוא המהנדסת, תציג את כל התמונה. מה צריך, עלויות צפויות. קול קורא.

תודה.

מר ניר ברטל:

שנייה רגע.

מר אלעד כהן:

אבל זה לא קשור.

מר ניר ברטל:

ניר, אם אתה רוצה לקיים, תראה, אתה לא קושר את זה, אני קושר

מר אלעד כהן:

את זה. זו זכותך לא לקשור. אבל אתה צריך את ההצבעה שלנו. בוא, תמיד תזכור את זה.

אתה לא מכיר את כל המפרט. אבל אתם יודעים בגדול מה צריך

מר עידו צ'פניק:

לעשות. אתם יודעים, בגדול, גם כמה זה הולך לעלות.

אז קודם כל, לא יודעים. כי עד שלא מציגים תוכנית מסודרת, אז לא

מר אלעד כהן:

יודעים. תוכנית מסודרת מבחינתי זה כשהמהנדסת באה ואומרת 'הלכתי, בדקתי. אנחנו חושבים שצריך לעשות 1, 2, 3, בדחיפות פחות עליונה 4, 5. העלות היא 11, 12'. אנחנו מעלים הצעת החלטה. מאשרים הלוואה, מאשרים תב"ר. אפשר להתקדם. אבל זה מחייב את המועצה. זה בדיוק הכיוון שאני מדבר עליו.

אלעד. יש קשר בין מה שהוא אמר לבין התקציב השוטף קשר?

מר ניר ברטל:

כן ולא. אם מחליטים לקחת הלוואה, זה רלוונטי לפירעון המלוות.

מר עידו צ'פניק:

אם עושים את זה ממקור אחר, אז לא.

מר ניר ברטל: אוקיי. אז בעצם, אם צריך להתייחס, אם ניקח נניח הלוואה של

600,000 שקל, זה הסכום שמדובר, נגיד, לעשר שנים, זה עוד תוספת של 60, 70 אלף שקל בתקציב השוטף וצריך -

מר אלעד כהן: למה? זו הלוואת פיתוח. זה קרן פיתוח.

מר ניר ברטל: לא, זו הלוואה, אתה עדיין מחזיר אותה.

מר אלעד כהן: אבל זו הלוואת פיתוח. ואנחנו יודעים, עידו, שחלק -

מר ניר ברטל: אלעד, אבל מאיפה אתה מחזיר את הלוואת הפיתוח?

מר אלעד כהן: ברוך השם שיש לנו קרנות פיתוח.

מר ניר ברטל: אז אתה לא צריך לקחת הלוואה. קח מהקרנות.

מר אלעד כהן: כנראה שאין מספיק. אדרבא, אם יש מספיק היום, אז לא צריך אפילו לקחת הלוואה.

מר ניר ברטל: מעולה. אז אם אתה לא לוקח הלוואה, אתה יכול לקחת מהקרנות? רגע, שנייה, אלעד. שנייה. ... רגע, עמית, תודה רבה. עמית, אתה מפריע. שנייה, אלעד. יש שתי אפשרויות ואתה צודק. אחת, לקחת מהקרנות. ואז זה לא קשור לתקציב השוטף בכלל. אתה לוקח את המציינג מהקרנות. זה לא עובר תחת התקציב השוטף.

מר אלעד כהן: בעיניך. אבל ניר, אני רואה שזה קשור. אתה לא רואה שזה קשור. אני מכבד את האדון. הוא גם יכול לחשוב שזה קשור או לא. אני כן, אני רוצה להראות לך, שנייה, מה משרד הפנים אומר למועצה כשהיא מגישה תקציב.

מר ניר ברטל: אלעד, שנייה רגע.

מר אלעד כהן: מה חלק מהדברים שהיא צריכה לציין. ומה לעשות, זה גם כולל אופק של תב"רים, אופק של תקציב פיתוח. את זה משרד הפנים אומר, לא אני.

מר ניר ברטל: אז בוא נעשה הפסקה, בסדר?

מר אלעד כהן: אין בעיה.

מר ניר ברטל: אני גם רציתי לסיים. אבל רוצים להקריא מהתנ"ך.

גב' צדוק תמר: זה ספר הספרים.

מר אלעד כהן: לא יודע. אתה רוצה הפסקה?

מר ניר ברטל: אני לא רוצה הפסקה. אני רוצה לסיים את הדין הזה.

גב' צדוק תמר: אפשר הפסקה של חמש דקות?

אין בעיה. נתכנס פה בשמונה ועשרים.

מר ניר ברטל:

***** הפסקת ההקלטה לבקשת יו"ר המועצה *****

לא זוכר איפה היינו, אבל אורנה, יש לך שאלה. בבקשה.

מר ניר ברטל:

גב' אורנה רייטר: כן, כשאתה דיברת על שאנחנו צריכים להיות מאוד ספציפיים בהורדה או מציאת הסעיף. איך בדרך כלל מתייחסים למשל לכל הנושא של שכר, שאני קוראת לזה שכר מנהלה, או הנהלה? שיש שם את כל הגורמים שהם לא חינוך ורווחה? ואני רואה פה עלייה גם בביצוע של 2020, ש-2020 להזכירכם, שנת קורונה, היו חל"יתים. דווקא בביטחון היתה ירידה ודווקא בתחזוקה היתה ירידה, כי יצאו אנשים לחל"ית. עדיין אנחנו רואים פה עלייה של 266,000 שקלים, בביצוע של 2020. בהצעת תקציב של 2021 אין שינוי. וסך הכל התקציב של שכר, שכר בלבד, עולה ב-10%. זאת אומרת מ-5,521 הוא מגיע ל-6,082,000. עכשיו, לא יודעת, ככה אני עבדתי בחברות עסקיות, חברת מועצת מנהלים. אני אמרתי חבר'ה, להוריד 2% בכוח אדם, במירכאות. לא נגעתי האם להוריד למן דהוא 10% בשכר או להוריד לו דרגה או לא לקדם אותו. איך לנהוג פה?

אז אני אגיד לך. יש הבדל מהותי כידוע בין תחומי השכר והעסקת

מר עידו צ'פניק:

העובדים במגזר הפרטי למגזר הציבורי, לטוב ולרע. בסדר? לטוב ולרע. ... תורנית, למרות שמרוויחים פחות מבמגזר הפרטי, בכל זאת יש לה עובדים. כי יש כנראה גם יתרונות לדבר הזה. אחד היתרונות זה שאת לא יכולה להוריד למישהו 10% בשכר או להגיד לו 'לא תקבל בונוס שנתי'. כי אין בונוס שנתי והשכר הוא הסכם קיבוצי. את לא יכולה לפטר עובדים כשמתחשק לך, כי את רוצה לממן

הלוואה.

ואם עושים... אתה לא עושה?

גב' אורנה רייטר:

השאלה, אני לא מכיר את כל הנתונים. אני לא יודע ממנה נובע הגידול

מר עידו צ'פניק:

הזה. יש מקדם גידול סטנדרטי לשכר, זחילת שכר מה שנקרא, שזה אמור לגדול.

מה האחוזים?

גב' אורנה רייטר:

סדר גודל של אחוז. אני לא יודע,

מר עידו צ'פניק:

3 עד 5.

מר יוסף הדרי:

לא, של שכר.

מר עידו צ'פניק:

שכר, 3 עד 5.

מר יוסף הדרי:

בשנה 3 עד 5? למי?

מר אלעד כהן:

אני לא יודע למה פה הגידול היה יותר. ...

מר עידו צ'פניק:

פשוט הגדילו מסגרות שכר.

מר אלעד כהן:

גב' אורנה רייטר: לא גדלו מספר התקנים. בבדיקה של התקנים יש פה שינוי של פחות מתקן אחד. זאת אומרת, זה או קודמו אנשים לתפקידים שדורשים שכר יותר גבוה, על פי התקינה ועל פי הנחיות של משרד הפנים. או לא יודעת מה קרה פה. אבל יש פה עלייה משמעותית של 10%.

מר יוסף הדרי: דבר ראשון, חל"תים לא הוצאנו, כי היה אסור לנו להוציא חל"תים לאף אחד מהעובדים שלנו.

גב' אורנה רייטר: למה? כתוב פה עובדי תחזוקה מינוס 418.

מר יוסף הדרי: כי כשאני הגעתי בשנה שעברה, אם את זוכרת, עובדי תחזוקה היו בכלל בסעיף אחד של הנדסה. ואני העברתי אותם לתחזוקה. אז אם מחברים את הסעיפים רואים שזה בסופו של דבר אותם מספרים. עשינו, בעזרת משאבי אנוש, יישור קו של כל הדרגות שהיינו חייבים לעובדים הרבה זמן ולא נתנו להם ועל פי חוק הייתי חייב להשלים להם. בינתיים גם השלמת רטורו יש. יש עובדים שיצאו לפנסיה וכאלה, ושמים להם בתקציב הפרשות כאלה ואחרות,

גב' אורנה רייטר: זה לא כולל. ... לא כולל פנסיות.

מר יוסף הדרי: את לא רואה את זה, כי זה בתוך -

גב' אורנה רייטר: לא, זו היתה השורה למטה. אני ראיתי את זה. ראיתי פנסיה והכל.

מר יוסף הדרי: לא, את מדברת על שתי פנסיות תקציביות. זה משהו אחר. אבל עובד למשל שפרש ממחלקת הנדסה, שמתו לו עוד כסף, שאתה יודע, זה ימי חופש וזה ימי מחלה וכאלה.

... למצוא 50,000 שקל אצלו, ... אבל הדברים האלה צריך להשלים להם את הפערים וכאלה. היה גם ברווחה וגם בעוד אחד הסעיפים -

גב' אורנה רייטר: רווחה לא פה.

מר יוסף הדרי: אוקיי, אחד הסעיפים שהיה הסכם קיבוצי חדש שהעלה בהמון כסף את הדברים. כמו למשל וטרינר, כמו כאלה ואחרים שהייתי חייב לעשות את זה. עשינו די יישור קו בכל הדברים האלה שהיו. הביצוע של 21' מול הביצוע של 20', ההפרש בסופו של דבר הוא 2.8%. משהו כזה. ההפרש בין הביצוע לבין הזה.

גב' אורנה רייטר: אה, בין הביצוע. אבל דווקא נתת לי דוגמה של הוטרינר. מאוד פשוט. יש לי פה את הוטרינר. הפער בביצוע הוא מינוס 3. הוא לא פלוס. ולא הרבה.

מר יוסף הדרי: כי עשינו תיקונים ביחס לביצוע.

גב' אורנה רייטר: לא, התקציב היה 143, ובפועל זה 140.

מר יוסף הדרי: נו, נכון. עשינו התאמה לביצוע. ... שנייה, נכון. אבל בשנה שעברה, בואי שנייה נזכור מה היה. שנה שעברה, כשאני הכנתי את התקציב הייתי פה שבועיים בתפקיד. אוקיי? יש הרבה התאמות שעשינו, אני. והערה אחת שאמרת קודם, שבינואר, שבעצם שלחתי בדצמבר, לא קיבלתם את התקציב של 2020 כמה היה בפועל. ברגע שהיה לי אותו, צירפתי אותו פה, שתראו, כי גם לי זה היה נתון שיכולתי להשתמש בו.

אבל דיברנו על תקני שכר, יוסי.

מר אלעד כהן:

לא, יוסי. אני מדברת פה על תקני שכר. יש פה משהו, שנייה, אני

גב' אורנה רייטר:

שאלתי שאלה ברמה העקרונית. יש פה משהו כתוב, עלייה של 10% בתקציב של שכר הנהלה. קוראים לזה הנהלה. שכר הנהלה, מ-20 ל-21.

נכון.

מר יוסף הדרי:

זה המצב. 10%. אתה אומר מוסבר אחד לאחד מוסבר?

גב' אורנה רייטר:

אני יכול להסביר את זה אחד לאחד.

מר יוסף הדרי:

אז ... צריך לקבל ...

גב' אורנה רייטר:

אתה יכול להגיש עד מחר בצהריים ... את הגידול?

מר אלעד כהן:

חבר'ה, תשאלו את כל השאלות. אני אפתח תשובות כמה שיותר מהר.

מר יוסף הדרי:

לא, אבל אנחנו נכנסים פה ללוח זמנים יחסית הדוק.

מר אלעד כהן:

חבר'ה, תשלחו, אני אענה.

מר יוסף הדרי:

אז הנה, בבקשה. קח את זה,

מר אלעד כהן:

כל מה שאמרת, כתבתי בקצב הכתבה.

גב' אורנה רייטר:

כתבתי את הדברים.

מר יוסף הדרי:

כי אני אגיד לך מה. אני חשבת, אם יש פה עלייה לא סבירה,

גב' אורנה רייטר:

... הבנתי, הבנתי.

מר עידו צ'פניק:

חכה, בוא נראה מה התשובות.

מר אלעד כהן:

רגע, רגע. שנייה. אומר הגזבר, אני לא מכיר פה שורה בשורה. בסדר?

מר עידו צ'פניק:

אני מכיר את הגזבר אבל, עוד מהמועצה הקודמת שהוא היה, בסדר? אומר הגזבר, הפערים בביצוע, בתקציב של שנה שעברה, נובעים משינוי סיווג, פעם אחת. והתאמות לשכר שהיה צריך להיות ולא שולם, דרגות, עובדים שפרשו וכו'. לא מדובר בעובדים שנקלטו, אין פה דברים -

יש ממש זניח. מפורט לכם.

מר יוסף הדרי:

אז מה שזניח, אפשר עוד לעשות איתו משהו והוא לא מחויב

מר עידו צ'פניק:

המציאות, זה נתון לשיקול דעת,

אחרי שנראה את הפירוט הזה, אז נדע באמת מה זניח ומה לא.

מר אלעד כהן:

מר עידו צ'פניק: אני אומר לך מראש, כחבר מועצה, אפשר להתכנס לעובי הקורה בסעיף הזה. בסדר? אבל לא מפה תגיע הישועה מסעיף אחד.

גב' צדוק תמר: אבל אתה אומר לנו מצד אחד תתעמקו ותגידו ספציפית,

מר עידו צ'פניק: לא, בסדר. אבל אתם רוצים להתעמק דווקא בשכר, שאי אפשר ...

גב' צדוק תמר: רגע, רגע. סליחה. אני לא מבינה את הסדר. אוקיי? תסביר לי את הסדר מחדש. אתה בהתחלה אתה אומר, אם אתם רוצים להעלות סעיפי תקציב, אתם צריכים להראות את המקורות. מבינה. מקבלת. אין לי ברירה. כשאנחנו באים לברר, הרי מה המקורות? המקורות הם במקומות שיש בהם עלייה. אנחנו רוצים לעשות ויסות אחר של הכספים. כשאנחנו באים לשאול שאלה, 10% בהוצאות מנהלה זה לא כסף קטן. 'אני מכיר את הגזבר', זה לא עובד בצורה כזאת. אתה לא יכול מצד אחד להגיד לנו תהיו מפורטים ומצד שני 'תסמכו עלי'. זה לא עובד בצורה כזאת.

מר אלעד כהן: נוכל לקבל עד מחר בצהריים? יוסי, עד מחר בצהריים נוכל לקבל!

מר יוסף הדרי: שנייה אחת.

מר עידו צ'פניק: אני אומר, אמרתי גם בהתחלה. זה לא סותר. יש סעיפים גמישים יותר ויש סעיפים קשיחים יותר. אולי הסעיף הקשיח ביותר בתקציב של רשות מקומית הוא סעיף השכר. אני אומר, תציבו מקור חלופי, אבל הלכת דווקא לגרעין הקשה. עכשיו בסדר. אני מבין את ההיגיון שלך. יש פה גידול. אבל אומר לך הגזבר, הגידול הזה הוא היה הכרח המציאות. אנשים הגיע

להם שכר שהם לא קיבלו אותו. נאלצתי לתת להם אותו גם רטרו, כדי לעמוד בהוראות החוק. בסדר?

מר אלעד כהן: סליחה, משרה שלא היתה קיימת והתווספה.

מר יוסף הדרי: אני אבקש דבר אחד. לא, לא, אלעד. אלעד, אני בכוונה, ... להתכתב ולהסביר. יש לי בעיה בשכר להעלות פה בהקלטה. כי אני אפלוט דברים ואגיד דברים. אין לי בעיה, באמת. תשלחו, אני אענה בכתב ואני אבקש שזה לא יצא, כי יש פה צנעת הפרט. יש פה תשובה מאוד פשוטה, תוך שנייה אתם תבינו אותה. תאמינו לי, אתם תקבלו אותה תוך שנייה. אבל אני לא רוצה להעלות את זה פה, בפורום הזה,

מר עידו צ'פניק: ייתן לכם תשובה. אני רק אומר, אל תתלו תקווה בסעיף השכר, כי שם ...

מר יוסף הדרי: באמת אין לי בעיה. ואני מבקש לשמור את זה מצנעת הפרט.

גב' אורנה רייטר: עוד דבר. אם יש הפרשות חד פעמיות, את זה אתה גם כותב, נכון?

מר יוסף הדרי: מכניס אותם ...

גב' אורנה רייטר: חופשה, פדיון מחלה, אני לא יודעת.

מר ניר ברטל: הוא כותב את זה בתוך סעיף השכר.

אבל אתם העלתם פה רשימה של מקורות,

מר עידו צ'פניק:

מה זה חד פעמי? אם הוא יוצא לפנסיה.

מר יוסף הדרי:

ברור, ברור. אבל אני אומרת, זה משהו שצורם. כי אפילו אתה יודע,

גב' אורנה רייטר:

בחברה עסקית,

בסדר. אז קיבלת תשובה בגדול. תקבלי תשובה גם בקטן. מה שאני

מר עידו צ'פניק:

הייתי שמח, אם אפשר, אני לא יודע, עוד היום או לא, להגיע בסוף לאיזשהו תוצר, שמצד אחד הדברים שאתם רוצים להוסיף. מצד שני הדברים שזה מחליף. שהטוטאל הוא בסוף מאוזן. ואז אפשר יהיה להעלות, אם זה אחד מול אחד ממש. אם לא, כטבלה. יעלה להצבעה ואם הרוב יחליט שכן, אז הסעיפים הללו יחליפו אחרים. ואם לא, אז לא. השאלה אם אתם יכולים להכין -

כן, כן. ...

מר ניר ברטל:

אני לא חושב שזה ריאלי, ניר.

מר יוסף הדרי:

אז רגע, אז בואו נדחה בהסכמה את הישיבה ליום חמישי. יש למישהו

מר אלעד כהן:

בעיה עם זה?

... בלי תקציב ...

מר עידו צ'פניק:

לא, בסדר. אז נדחה את שניהם.

מר אלעד כהן:

מה הקשר ...

מר יוסף הדרי:

אתה לא קושר, אני כן. גוונים מבחינתי יהיה ביחד. בעיניך אין קשר,

מר אלעד כהן:

בעיני כן.

טוב, חברים. אני מסכם את הדבר הבא. אנחנו מסכימים, נראה לי

מר ניר ברטל:

כולנו להעלות להצבעה. אלא אם כן מישהו רוצה, אודי, אתה רוצה להעלות להצבעה, אביבית, דוד,
את התקציב בכל זאת?

אפשר ... אני לא יודעת.

גב' אביבית אבורוס:

להעלות להצבעה?

מר ניר ברטל:

מה זה ייתן?

מר אלעד כהן:

אני חושב שראוי להעלות להצבעה את התקציב,

מר ניר ברטל:

אפשר ... מעידו הצעה שאפשר להעלות להצבעה,

מר אודי וילד:

כן, זו ההצעה השנייה. אה, להעלות להצבעה,

מר ניר ברטל:

להעלות להצבעה עם תיקונים.

מר אודי וילד:

אבל אי אפשר כרגע ...

מר אלעד כהן:

עדיין. הצבעה, מאשרים עם תיקונים. אלא אם כן אני טועה.

מר אודי וילד:

התיקונים שהם ... יש עוד שתי אפשרויות. אפשרות אחת, זה לבוא

מר עידו צ'פניק:

ולהגיד כל מה שעדיין בספק, את זה לא נאשר. נאשר תקציב שלדי, מה שנקרא. ואת היתר לעשות

במסגרת תיקון. ואפשרות אחרת היא בשיטת בית הספר. לאשר את התקציב as is, ולבוא לישיבה

הבאה, לאשר תיקונים. להגיד 'בליווי למה שאישרנו פעם קודמת, זה יעלה וזה ירד'. ...

טוב, אנחנו נעשה את הדבר הבא. כמה זמן אתם צריכים?

מר ניר ברטל:

לא, אבל יש עכשיו לוחות זמנים צפופים.

מר אלעד כהן:

אורנה, כמה זמן?

מר ניר ברטל:

את מה שביקשתי?

גב' אורנה רייטר:

אורנה, כמה זמן את צריכה?

מר ניר ברטל:

אם תהיה הסכמה, ... תגמרו את הסיפור.

מר יוסף הדרי:

למה? לתת לשני שקל ורבע האלו סעיפים?

גב' אורנה רייטר:

מר ניר ברטל: כל מה שאמרתם עכשיו, אלעד, ... תגידו -

גב' אורנה רייטר: יוסי, יש לי אבל בקשה, שיהיה לרגע אחד,

מר ניר ברטל: אורנה, שנייה. תודה. הדבר הבא כדלקמן יהיה ככה. עד מחר בערב תעבירו בבקשה בדיוק מה שעידו ביקש. שתי אפשרויות. אחד, גוונים רוצים לקחת הלוואה של 2 מיליון שקל, סתם אני אומר. ובתמורה לזה אנחנו צריכים לעשות החזר הלוואה נגיד ל-10 שנים, אז 200,000 שקל,

מר אלעד כהן: אני חוסך -

מר ניר ברטל: אלעד, שנייה.

מר אלעד כהן: אני מדבר על הלוואת פיתוח.

מר ניר ברטל: אלעד, שנייה. או כל סעיף אחר שאתם רוצים לעשות בו תיקון. תגידו כמה כסף עבור מה, נכון? ומצד שני תגידו 'בגין אותו סעיף שאני רוצה עוד 50,000 שקל להזיז את ארון בזק ברחוב הכלנית, 50,000 שקל. אני רוצה עוד יום ניקיון ברחובות. זה עולה ככה וככה. אני רוצה להגדיל, להוסיף 100,000 שקל ניקיון ובמקביל לשים סעיף שה-100,000 שקל האלה באים מתאורת רחובות'. לא יודע מה, ואז נחשיך את הרחובות בשעות מסוימות בשביל לחסוך את אותו כסף. נכון? אופציה אחת.

אופציה שנייה זה בעצם להגיד את כל התוספות, נגיד רוצים להוסיף חצי מיליון, מיליון סך הכל

להוסיף. ובמקומות מסוימים, במקומות אחרים נחסוך את אותו סכום שצריך להיות מה שאתם רוצים להוסיף שווה למה שאתה רוצה, הכל ביחד ואז אולי נעשה פה בדיקה שלנו מה אפשרי יותר ומה אפשרי פחות. תעבירו את הרשימה הזאת עד מחר, כל ההצעות,

גב' אורנה רייטר: כדי להעביר את הרשימה, כדי שיהיה לנו נוח, כי זה מאוד לא נוח לעבוד על הקבצים האלה ב-cut and paste, יוסי, אפשר לקבל את כל הסעיפים שהם לא קשיחים, אבל קשיח אמיתי? יש לך את זה קשיח אמיתי?

מר יוסף הדרי: אני ... לעשות פה דיון של מה קשיח, מה לא קשיח? אין לנו סוף לזה.

גב' אורנה רייטר: אוקיי. אני רוצה לקבל את כל הקטע של הוותיקים, מה יש בתקציב המתנ"ס. הבנתי שזה לא בתקציב פה. זה בתקציב המתנ"ס. כי לפי דברי אלי הוד, אין צורך בתוספת בהשתתפות המועצה, כי יש מספיק כסף.

מר יוסף הדרי: רגע, אל תפתח את זה עכשיו. ...

מר אלי הוד: אני לא אמרתי דבר כזה. לא, סליחה.

מר ניר ברטל: אלי, תודה.

גב' אורנה רייטר: סליחה, אתה לא אמרת שיש ... כסף?

מר ניר ברטל: אורנה, שנייה. אלי, אלי.

- גב' אורנה רייטר:** אמרת שהמועצה ממנת מספיק. אמרת לי פה. ...
- מר ניר ברטל:** אלי, אלי, אני מבקש ממך לצאת. אלי, אני מבקש ממך לצאת.
- מר אלי הוד:** אני יוצא. היא צריכה בדיקה.
- מר ניר ברטל:** אז עכשיו בבקשה תצא. אלי, בבקשה תצא.
- מר אלי הוד:** יצאתי. אני אומר -
- מר ניר ברטל:** אלי, בבקשה לצאת. אלי, בבקשה לצאת. מדברים פה עם זכות דיבור. נאמרים פה הרבה דברים ...
- גב' אורנה רייטר:** יוסי, את הסכום של הוותיקים, הכנסות והוצאות.
- מר יוסף הדרי:** אני אבקש מהמתנ"ס להעביר לך את זה.
- גב' אורנה רייטר:** כי אני לא חשופה לתקציב המתנ"ס.
- מר יוסף הדרי:** אני אבקש מהם.
- גב' אורנה רייטר:** עכשיו, יש לי שאלה בקשר למתנ"ס. אם כל הנושא של יום עצמאות

וזה, זה בתקציב המתנ"ס, למה הוא מופיע גם בתקציב המועצה? מה זה, פעמיים?

מר ניר ברטל: רגע, שנייה. תעבירי את כל הרשימות של השאלות שלך, במייל. בדיוק

כמו ששלמה הציע שהוא ישלח את טיוטת התקציב ויוסי יתייחס כמו שהוא אמר, במהירות המרבית.

אם יש שאלה עם יום העצמאות, תעבירי אותה.

מר אלעד כהן: אני רק רוצה הערה אחת כדי שיהיה ברור. אני מבחינתי הפיתרון

המשמעותי לגוונים זה לא בתקציב השוטף. זה בתקציב הפיתוח.

מר ניר ברטל: אני מסכים איתך.

מר אלעד כהן: לצורך הלוואת פיתוח, אני חושב שראוי להצביע על, מה שנקרא

לקשור בין שני הדברים. זכותך לראות את זה אחרת. זו העמדה שלי ונראה לי שזה גם משקף את

העמדה של יתר חברי המועצה. בין אם אתה אוהב את זה ובין אם לא. ביום שלישי אני מצפה

שהמהנדסת תבוא עם תוכנית קונקרטיה, עם עלויות, כדי שאפשר יהיה להתקדם ולא נמצא את

עצמנו, שנייה, ניר, שלא נמצא את עצמנו ביום שלישי באים ואומרים 'אין לנו תשובות לזה ואין לנו

תשובות לזה, ואין לנו תשובות לזה'. לכן אי אפשר להצביע על זה, כי מבחינתי, זה ביחד.

מר ניר ברטל: אין קשר בין הדברים.

מר אלעד כהן: אתה יכול לחשוב שאין קשר. זה בסדר, לגיטימי.

מר ניר ברטל: תודה שאתה מרשה לי לחשוב שזה לגיטימי. אין קשר. אנחנו

פותחים, כמה תב"רים אנחנו פותחים בשנה? 20? לא יודע. עשרה, 20, 15. משהו כזה.

מר אלעד כהן: אז תתכונן שהתקציב לא יאושר לך ביום שלישי בלי גוונים.

גב' אביבית אבורוס: זה נשמע כמו איזה איום.

מר אלעד כהן: זה לא איום, זו אמירה.

מר ניר ברטל: אלעד, הבנו. עמדתך היא ברורה למה אתה מתנגד לתקציב בגלל תב"ר שלא קשור.

מר אלעד כהן: סבבה.

מר ניר ברטל: .. לשתף פעולה, כי יש לכם, אלעד, אלעד, תודה. ישבנו פה שניים מתוך עשרה... תראו לנו שאפשר. עמדתך ברורה. אני עדיין דבק בעמדתי שאלו דברים שלא חייבים להיות קשורים. מישהו רוצה להגיד עוד משהו? או שסגרנו את הישיבה. תודה רבה לכולם, ערב טוב.

שלמה אפרתי
מנכ"ל המועצה

ניר ברטל
ראש המועצה